

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิด
กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พันตำรวจเอก เดชเดชา เดชารชตะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Relationships between Factors Causing Crimes and Rearing Patterns
of Children and Youths Held in the Juvenile Observation and Protection
Centre in Suratthani Province**

Pol. Col. Detdecha Decharachata

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Family and Social Development

School of Human Ecology

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดกับรูปแบบการอบรม
เลี้ยงดูเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนใน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อและนามสกุล พันตำรวจเอก เดชเดชา เคนารชตะ

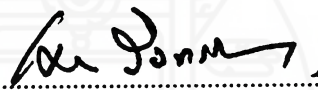
วิชาเอก การพัฒนาครอบครัวและสังคม

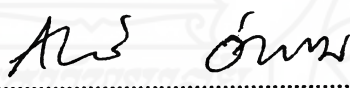
สาขาวิชา มนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. อำไพรัตน์ อักษรพรหม
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เดชเดชา สังกววรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อำไพรัตน์ อักษรพรหม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู
เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้วิจัย พันตำรวจเอก เดชเดชา เดชารชตะ **รหัสนักศึกษา** 2537000404 **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การพัฒนาคอร์สเวิร์กและสังคม) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. อำไพรัตน์ อักษรพรหม
(2) รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชน (2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 200 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยด้านตัวผู้กระทำผิดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านสภาพครอบครัว 2) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ตามลำดับ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ สาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

Thesis title: Relationships between Factors Causing Crimes and Rearing Patterns of Children and Youths Held in the Juvenile Observation and Protection Centre in Suratthani Province

Researcher: Pol. Col. Detdecha Decharachata; **ID:** 2537000404 **Degree:** Master of Arts (Family and Social Development); **Thesis advisors:** (1) Dr. Ampairat Aksornprom, Associate Professor, (2) Dr. Tassanee Chatthai, Associate Professor, **Academic year :** 2013

Abstract

The purposes of this research were to study 1) factors causing crimes committed by children and youths, 2) rearing patterns of children and youths and 3) relationships between factors causing crimes and rearing patterns of children and youths held in the Juvenile Observation and Protection Centre in Suratthani province.

This study employed a quantitative research method. The research samples included 200 children and youths held in the Juvenile Observation and Protection Centre in Suratthani province in 2012. Research instruments were questionnaires. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Product Moment Coefficient.

The research showed that 1) factors causing crimes committed by children and youths in the Juvenile Observation and Protection Centre in Suratthani province, overall aspects were at the low level: the offender factor was at the highest level followed by social and economic factors and family conditions, respectively; 2) the rearing patterns of children and youths in Suratthani province, overall were at the moderate level: the democratic rearing pattern was at the highest level followed by the authoritarian rearing pattern and the laissez faire rearing pattern, respectively and 3) the factors causing crimes committed by the children and youths, overall were related to the rearing patterns of children and youths in Suratthani province at the moderate level in the positive direction. Factors causing crimes committed by children and youths were related to the rearing patterns of children and youths at the 0.01 level of statistical significance.

Keywords: Factors causing crimes, Children and youths, Rearing patterns, the Juvenile Observation and Protection Centre

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. อ่ำไพรัตน์ อักษรพรหม รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย อาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. เฉชา สังขวรรณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้อนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจนตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง จนเป็นวิทยานิพนธ์ที่เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาตลอดหลักสูตร และการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณอธิบดีกรมสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เจ้าหน้าที่สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ให้ความช่วยเหลือ อนุเคราะห์การเก็บรวบรวม ข้อมูล และเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญพันตำรวจโท สิงห์ ปานะชา รองอัยการจังหวัดราชบุรี นางสาวทรงพิลาส วงศ์ใหญ่ นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ นายมนตรี จิตรวิวัฒน์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๕ นายมนัส ธรรมนิมิต ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพะเยา และนายเชษฐภักดี วรรณจันทร์ นักวิเคราะห์นโยบายแผนชำนาญการพิเศษกรมพินิจ ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม ความถูกต้องด้านภาษา ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณเด็กและเยาวชนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

เดชเฉชา เดชารชตะ

กรกฎาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
การทำความเข้าใจเด็กและเยาวชน.....	7
ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำความเข้าใจเด็กและเยาวชน	9
ทฤษฎีว่าด้วยการทำความเข้าใจเด็กและเยาวชน.....	11
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
	ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน.....	29
	ข้อมูลปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	30
	ข้อมูลรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	34
	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบ การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	41
บทที่ 5	สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	47
	สรุปผลการวิจัย.....	47
	อภิปรายผล	49
	ข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม		53
ภาคผนวก		58
	ก แบบสอบถาม.....	59
	ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	71
	ค หนังสือขอผู้เชี่ยวชาญ	73
	ง ตารางสรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	76
	จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	83
	ฉ หนังสืออนุมัติเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน	88
ประวัติผู้วิจัย		90

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศไทย และเป็นคดีที่กระทำความผิดซ้ำจำแนกตามฐานความผิด ปี 2550-2553	2
ตารางที่ 4.1	จำนวนร้อยละของเพศของประชากร	29
ตารางที่ 4.2	จำนวนร้อยละของอายุของประชากร	29
ตารางที่ 4.3	จำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของประชากร	29
ตารางที่ 4.4	จำนวนร้อยละของจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเด็กและเยาวชน	30
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งหมด 3 ด้าน	30
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านตัวผู้กระทำความผิด	31
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพครอบครัว.....	32
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชนในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ.....	33
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งหมด 3 รูปแบบ.....	34
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย	35
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด.....	37
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและ เยาวชนในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลย	39
ตารางที่ 4.13	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและ เยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.14 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและ
 เยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... 42

ตารางที่ 4.15 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและ
 เยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด 43

ตารางที่ 1.16 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและ
 เยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย..... 44

ฉ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

เด็กและเยาวชนในสายตาของประชาชนทั่วไปจัดได้ว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่อ่อนด้อย ประสพการณ์ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีต่าง ๆ และขาดความรู้เท่าทันในด้านต่าง ๆ การเรียนรู้ และการอบรมจากผู้ใหญ่รอบข้าง จึงนับเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเติบโตขึ้นทั้งทางด้าน ร่างกาย สติปัญญา และความประพฤติเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เพื่อช่วยพัฒนาและนำพาสังคม ประเทศชาติ ไปสู่ความรุ่งเรืองต่อไป สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” เมื่อเด็กและเยาวชนกระทำ สิ่งที่ผิดมักจะได้รับการอภัยโดยเหตุที่ว่ายังไร้เดียงสา ไม่รู้สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด ประกอบกับความคิด ที่ว่าการที่เด็กและเยาวชนมีความประพฤติที่ไม่ดี เนื่องจากผู้ใหญ่รอบข้างบกพร่องในเรื่องการอบรม ดูแลความผิดจึงอยู่ที่ผู้ใหญ่เหล่านั้น ซึ่งมีหน้าที่ที่จะต้องอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความ ปกครอง แต่ในภาวะการณ์ปัจจุบันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมิได้อยู่ในขอบเขตของ การทำความผิดทางศีลธรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น แต่ก้าวล่วงถึงขั้นการทำความผิดกฎหมาย โดยจะเห็นได้จากข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางสื่อมวลชน มักปรากฏข่าวคราวเกี่ยวกับความประพฤติ ของเด็กและเยาวชนในทางที่เสียหาย ไม่สมควรและผิดกฎหมายเสมอ เช่น การเสพและค้าหรือ ลักลอบขนยาเสพติด การยกพวกตีกันของกลุ่มนักศึกษาระหว่างสถาบัน การก่อคดีข่มขืนเรื่อยไป จนถึงกระทั่งการก่อคดีฆาตกรรม หลายต่อหลายครั้งที่การกระทำของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ มักเป็นที่วิจารณ์ในหมู่ของประชาชนทั่วไปถึงพฤติกรรมที่โหดเหี้ยมผิดวิสัยของเด็กและเยาวชน

เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดจำนวนไม่น้อยที่กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงผลที่จะตามมา และในบางครั้งเกิดจากการถูกบังคับ ชูเชิญ ชักจูง หลอกล่อให้กระทำโดยบุคคลอื่นหากพิจารณาเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิดในลักษณะเดียวกับเด็กและเยาวชนแต่ความสามารถในการรู้ผิดชอบชั่วดี ประสพการณ์ การควบคุมยับยั้งตนมิให้กระทำความผิดย่อมมีมากกว่าเด็กและเยาวชน ด้วยเหตุ ดังกล่าวเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มบุคคลที่สมควรได้รับการปฏิบัติที่นุ่มนวลกว่าผู้ใหญ่ แม้จะมีความ ประพฤติที่เสียหายจนถึงขั้นกระทำความผิดกฎหมายก็ตาม การใช้มาตรการทางกระบวนยุติธรรม เฉกเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด ถือว่าเป็นการไม่สมควรไม่ยุติธรรม และอาจจะก่อให้เกิด

ผลเสียแก่ตัวเด็กและเยาวชนเหล่านั้นมากกว่าผลดี ประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศไทย จึงได้กำหนดกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนที่ทำผิดกฎหมาย แตกต่างจากที่ปฏิบัติกับผู้ใหญ่ในบางเรื่องตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (สมพร อมรชยันพคุณ: 2551: 1)

ปัจจุบันปัญหาสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่คือปัญหาอันเกิดจากการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งนับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้มีผลสืบเนื่องมาจากการที่คนในสังคมต่างต้องดิ้นรนแข่งขันทำให้ผู้ที่เป็นบิดามารดาไม่มีเวลาเพียงพอในการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนบุตร นอกจากนี้แล้วสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้สถาบันครอบครัวไม่สามารถเป็นที่พึ่งของเด็กและเยาวชนได้ในสังคมไทยก็เช่นเดียวกัน พบว่าปัจจุบันมีเด็กและเยาวชนกระทำผิดจำนวนมากขึ้นและกระทำผิดในคดีอาญาที่มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เห็นได้จากสถิติจำนวนคดีของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศไทย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1.1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจทั่วประเทศไทยและเป็นคดีที่กระทำความผิดซ้ำจำแนกตามฐานความผิด ปี 2550-2553

ฐานความผิด	จำนวน			
	2550	2551	2552	2553
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	2,882	2,620	2,253	2,047
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	809	706	705	511
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	202	165	257	125
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพชื่อเสียง และการปกครอง	313	307	257	214
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	1,671	1,950	1,864	1,968
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและระเบิด	242	268	277	237
ความผิดอื่น ๆ	486	590	681	457
รวม	6,608	6,606	6,606	5,559

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2553

เด็กและเยาวชนต้องเชื่อว่ากระทำความผิดอาญาจะถูกฟ้องคดีต่อศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา โดยมีขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาคดีอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนแตกต่างจากผู้ใหญ่ที่กระทำความผิด โดยมีเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการสำหรับเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะได้แก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งมีเจ้าพนักงานมาทำหน้าที่จัดทำรายงานพินิจเบื้องต้น มีพนักงานคุมประพฤติ จิตแพทย์ นักจิตวิทยาเข้ามาช่วยกันพิจารณา มีสถานแรกรับ มีศาลเยาวชนและครอบครัวและกระบวนการพิจารณาคดีสำหรับเด็ก โดยเฉพาะแตกต่างไปจากผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ ต้องการให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นสามารถกลับตนเป็นคนดีไม่มีประวัติต่างพร้อยพร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไปในอนาคต แต่จากสถิติการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนที่ผ่านมากลับพบว่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีแสดงถึงความล้มเหลวของการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนก็ว่าได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะศาลเยาวชนและครอบครัวและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้พยายามหามาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน โดยมุ่งไปแก้ไขที่สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนด้วยการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาปรับใช้เพื่อให้ครอบครัว ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไข ทั้งนี้เพราะถ้าพิจารณาถึงสาเหตุการกระทำความผิดที่มีการรวบรวมไว้พบว่ามาจากครอบครัวแตกแยก ความยากจนและสภาพแวดล้อมทางสังคมเช่นกลุ่มเพื่อน ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อแม่ ความไม่สามารถเลี้ยงดู อบรมดูแลลูกหลานได้ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เหมาะสมและกลายเป็นผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายในที่สุด (ฉันทิธร คุ้มตลอด 2552: 5)

ดังนั้น การที่จะแก้ไขปัญหาโดยการเพิ่มมาตรการลงโทษเด็กและเยาวชนที่รุนแรงนั้น อาจเป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ และไม่ว่าเด็กและเยาวชนจะกระทำความผิดร้ายแรงมากเพียงใด ก็ไม่มีโทษประหารชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน ทำให้สุดท้ายเด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็ต้องกลับคืนสู่สังคมดั้งเดิม และอาจกลับมาในคราวของอาชญากรเต็มตัวก็เป็นได้ หากสังคมมองเพียงการลงโทษที่รุนแรง (กุลพรพรรณ จันทรแก้ว 2551: 4)

ผู้วิจัยเป็นนักบริหารงานยุติธรรม ประกอบกับสังคมปัจจุบันมีข่าวคราวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ที่ให้เห็นอยู่เสมอเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในคดีที่ร้ายแรง กระทั่งเกิดกระแสเรียกร้องให้มีมาตรการลงโทษเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีสะเทือนขวัญให้เด็ดขาด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัวควรมีมาตรการในการเข้ามาแก้ไขสาเหตุเหล่านี้หรือไม่หรืออบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน

เหล่านี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดและเยาวชนกระทำความผิดหรือไม่ให้
กระทำความผิดซ้ำอีก โดยการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

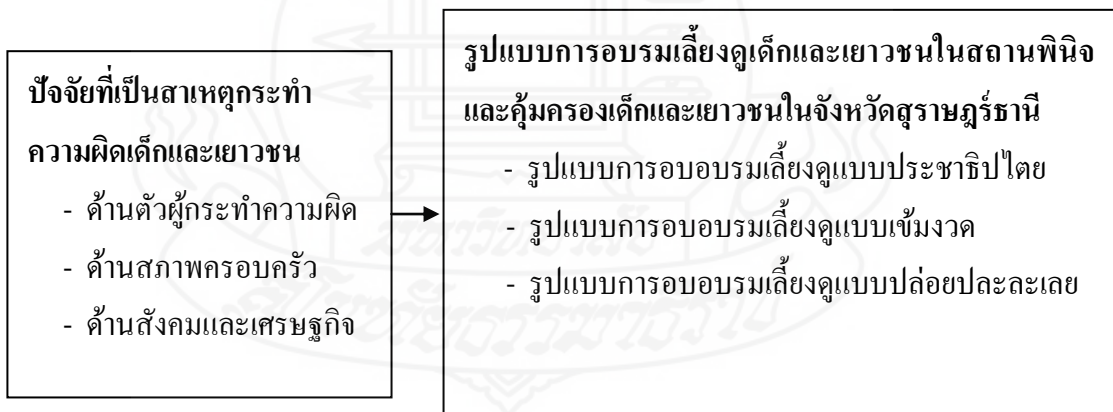
2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2 เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรม
เลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. นิชยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องดังนี้

4.1 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิด หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งประกอบด้วยสาเหตุ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวผู้กระทำคามผิด ด้านสภาพครอบครัว และด้านสังคมและเศรษฐกิจ

4.1.1 ด้านตัวผู้กระทำคามผิด หมายถึง สาเหตุกระทำคามผิดในลักษณะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การเรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้าง การเลียนแบบผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ความผิดปกติของร่างกาย ความจำเป็นหรือถูกบังคับ การเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา ทำด้วยความสนุกสนานต้องการให้เพื่อนเห็นว่าเป็นคนกล้าหาญ

4.1.2 ด้านสภาพครอบครัว หมายถึง สาเหตุกระทำคามผิดในลักษณะ ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวไม่ให้โอกาส ทำผิดเพื่อประชด ถูกบังคับให้กระทำผิด เลียนแบบคนในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ครอบครัวตามใจ ไม่มีใครคอยปรามเมื่อกระทำคามผิดบิดามารดาไม่มีอาชีพเป็นหลักเป็นฐาน บิดา มารดาป่วยต้องการเงินรักษา เบื่อคนในครอบครัวอยากออกไปให้พ้น

4.1.3 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง สาเหตุกระทำคามผิดในลักษณะ ต้องการเงินมาเที่ยวเตร่ ต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว การพนัน อดายมุข และยาเสพติด ทำตามเพื่อน ค่านิยมทางวัตถุ แย่งชิงผลประโยชน์ ต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็น คนรอบข้างกระทำคามผิดแล้วไม่ได้รับการลงโทษ

4.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน หมายถึง วิธีการดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชนทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยการให้ความอบอุ่นเป็นกันเอง ไม่เผด็จการกับเด็ก ให้กำลังใจเอาใจใส่ที่การทำคามดี เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี และสร้างแบบอย่างที่ดีเพื่อเป็นตัวอย่างให้แก่เด็ก ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

4.2.1 รูปแบบการอบอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เด็กมีความรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่น ความห่วงใยและให้เด็กได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัวของตน มีเหตุมีผล ยอมรับฟังความคิดเห็น และยอมรับความสามารถของเด็ก

4.2.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความรู้สึกว่าคุณเองถูกบังคับให้ทำตามกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองได้กำหนดไว้ ไม่ได้รับการเปิดโอกาสให้ทำอะไรด้วยตนเอง ผู้ปกครองมีอำนาจเหนือทุกอย่าง ไม่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น

4.2.3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการเลี้ยงดูเด็กที่มีความรู้สึกว่าคุณเองขาดความดูแลเอาใจใส่ ไม่ได้ได้รับความรักความอบอุ่นเท่าที่ควร ถูกปล่อยให้ทำอะไรตามลະพั่ง โดยไม่เคยได้รับคำแนะนำและความสนใจช่วยเหลือ

4.2.4 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกอง ตั้งกัศกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ดำเนินการด้านการสืบเสาะประมวลข้อเท็จจริง คดีอาญา คดีครอบครัวและกำกับ ดูแลรักษาทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัดแก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาพฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน ทั้งระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดีภายหลังปล่อย ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีแผนกคดีเด็กและเยาวชน สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดเด็กและเยาวชน

5.2 ผู้ปกครอง โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยเป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีต่อไปในอนาคต และได้ทราบถึงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชน

5.3 ผู้ปกครองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำผิดเด็กและเยาวชนเพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหาให้ถูกต้องและหาแนวทางป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดกันมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

1. การกระทำความผิดเด็กและเยาวชน
2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดเด็กและเยาวชน
3. ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำความผิดเด็กและเยาวชน
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การกระทำความผิดเด็กและเยาวชน

1.1 ความหมายการกระทำความผิดเด็กและเยาวชน

คำว่า “การกระทำความผิดเด็กและเยาวชน” จากคำภาษาอังกฤษว่า Juvenile delinquency แต่มีการแปลและนำมาเขียนเป็นภาษาไทยที่แตกต่างกัน คือ นอกจากจะใช้ว่า การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน แล้วยังอาจใช้คำว่า “เยาวชนอาชญากร” อีกด้วย แต่ในระยะหลังไม่มีผู้ใช้นัก เนื่องจากคำว่า “อาชญากร” เป็นคำที่รุนแรงเกินไปที่จะใช้กับเด็กหรือเยาวชน (พงษ์เชษฐ พูลขวัญ 2550: 10)

ความหมายของคำว่า “การกระทำความผิดเด็กและเยาวชน” มีขอบเขตที่กว้างขวางมาก อาจกล่าวได้ว่ายังไม่มีคำจำกัดความที่แน่ชัด คำจำกัดความมักจะมีลักษณะหลากหลายและแตกต่างกันในแต่ละสังคม ส่วนใหญ่แล้วพฤติกรรมใดที่ถูกลงโทษว่าไม่ดีสำหรับเด็กและเยาวชนหรือไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานค่านิยมของสังคม จะถือว่าเป็นการกระทำความผิดของเยาวชนทั้งสิ้น ดังที่ เสรีน ปุณณะหิตานนท์ ได้กล่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดของเยาวชนไว้ว่า หมายถึง “พฤติกรรมบางรูปแบบที่ขัดแย้งหรือต่อต้านสังคม ทำให้เกิดการเสียระเบียบทั้งในทางสังคมและตัวบุคคล และมีนัยความหมายครอบคลุมไปถึงผลการใช้ค่านิยมวินิจฉัยความประพฤติ ว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา ภายในกรอบของบรรทัดฐานและกฎหมายของสังคม” (เสรีน ปุณณะหิตานนท์, อ้างถึง

ในพจนานุกรม พจนานุกรม พุทธบัญญัติ 2550: 10) ดังนั้นการกระทำผิดของเยาวชนจะไม่มีขอบเขตเฉพาะการกระทำที่ผิดกฎหมายอาญาหรือการละเมิดสิทธิผู้อื่นเท่านั้น แต่จะรวมถึงการกระทำที่ละเมิดบัญญัติต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับความประพฤติของเด็กและเยาวชน ซึ่งถูกกำหนดจากค่านิยมและบรรทัดฐานทางสังคม กฎหมายที่กล่าวถึงประกอบด้วย (1) พระราชบัญญัติและควบคุมนักเรียน พุทธศักราช 2481 (2) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 เรื่อง การส่งเสริมและคุ้มครองความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 22 เมษายน 2515 ออกตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 เรื่องการแต่งกายของนักเรียนและนักศึกษา (4) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 เรื่องการคุ้มครอง สวัสดิภาพและการสงเคราะห์ (ประธาน วัฒนาวณิชย์ 2548: 39)

ความผิดตามพระราชบัญญัติและประกาศต่าง ๆ ข้างต้นนี้ จะหมายถึง การกระทำที่เมื่อผู้กระทำเป็นเด็กหรือเยาวชนจะถือเป็นความผิด แต่ถ้าผู้ใหญ่กระทำจะไม่ถือเป็นความผิด หรือที่เรียกว่า Status Offenses ความผิดลักษณะดังกล่าวนี้ ได้แก่ หนีโรงเรียน ดื่มสุราของมีนเมา เข้าไปในสถานเริงรมย์ต่าง ๆ เข้าไปในแหล่งค้าประเวณี เป็นต้น สำหรับประเทศไทยความผิดประเภทนี้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรสังคมสงเคราะห์ คดีมักจะสิ้นสุดในชั้นตำรวจ กล่าวคือหลังจากตำรวจจับตัวผู้กระทำความผิดมาได้ก็จะอบรมตักเตือนและปล่อยตัวไป หรือส่งตัวไปยังสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ คดีเหล่านี้ไม่ปรากฏในสถิติของศาลคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ส่วนคดีที่ปรากฏในศาลคดีเด็กและเยาวชนไทยจะเป็นการกระทำของเยาวชนที่ละเมิดกฎหมายอาญาเท่านั้น

ดังนั้น สามารถสรุปรวบความได้ว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิด หมายความว่า การกระทำของเด็กและเยาวชนที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิด รวมทั้งที่เด็กและเยาวชนกระทำอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดสำหรับเด็กและเยาวชน สำหรับในทางวิชาการยังไม่ถือว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นอาชญากร จึงไม่นิยมเรียกเยาวชนอาชญากร แต่ก็ยังมีบุคคลอีกไม่น้อยที่ยึดมั่นเชื่อถือว่าเด็กและเยาวชนกระทำผิดเพราะสันดานไม่ดี มีความชั่วร้ายอยู่ในสันดานมาแต่กำเนิดและตั้งข้อรังเกียจเด็กและเยาวชนเหล่านี้ ชอบเด็กและเยาวชนเหล่านี้ไปอยู่ให้พ้นหูพ้นตาหรือจับไปขังเสียให้เจ็บด้วยวิธีการรุนแรง แต่ในปัจจุบันบุคคลส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแนวความคิดที่มีต่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดไปในทางที่ดีขึ้น (ประกาศน อวยชัย 2517: 67-68 อ้างถึงในพจนานุกรม พุทธบัญญัติ 2550: 12)

2. ปัจจัยที่เป็นสาเหตุการกระทำ ความผิดเด็กและเยาวชน

การกระทำ ความผิดของเด็กก็คือผลซึ่งเนื่องมาจากสาเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน จึงต้องพยายามค้นหาถึงสาเหตุให้ได้เสียก่อนเพื่อเป็นประโยชน์ในการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดขึ้นอีก ซึ่งเป็นไปตามหลักภายิตที่โบราณว่าไว้ คือ “กันไว้ดีกว่าแก้”

ในปัจจุบันนี้แนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชนมีความเชื่อในเรื่องสาเหตุปัจจัยหลายปัจจัย (Multiple Causation) ที่มีอิทธิพล และใช้อธิบายการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน ปัจจัยที่เป็นสาเหตุผลักดันให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ซึ่งเป็นที่ยอมรับของนักอาชญาวิทยา พอสรุปได้ดังนี้ (พรรณพิมล หล่อตระกูล และคณะ 2548: 11-19)

2.1 สาเหตุจากตัวเด็กเอง

2.1.1 สาเหตุทางชีวภาพ เช่น พันธุกรรมสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เช่น ระดับสติปัญญา ภาวะปัญญาอ่อน โรคทางพันธุกรรม ความพิการและโรคภัยไข้เจ็บ หรือเพศ เป็นต้น ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กโดยตรง หรืออาจสร้างความรู้สึกเป็นปมด้อยแก่เด็ก ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนชดเชย นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์กันโดยชี้ให้เห็นว่าความบกพร่องทางสติปัญญาในกลุ่มเยาวชนที่กระทำความผิดอยู่ในอัตราส่วนที่สูงกว่าในกลุ่มที่ไม่ได้กระทำความผิด และข้อค้นพบจำนวนหนึ่งยังชี้ให้เห็นว่าระดับสติปัญญาที่ต่ำมีความสัมพันธ์กับอาชญากรรมบางลักษณะที่มีความจำเพาะ โดยเฉพาะการกระทำผิดทางเพศ

2.1.2 สาเหตุทางจิตวิทยา ได้แก่ 1) ทางบุคลิกภาพทางอารมณ์ ได้แก่ ความมีสติในตนเอง ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การอดใจรอได้ และการเห็นค่าในตนเอง เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมักจะมีอารมณ์ที่ไม่มั่นคง เปลี่ยนใจง่าย ใช้กำลังเข้าตัดสินปัญหา หมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศ มีความคับข้องใจขาดความอดทนต่อสิ่งเร้า ท้อแพ้ง่าย ชอบสบาย ขาดการใช้เหตุผล เป็นต้น 2) สัญชาติญาณ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง ไม่มีใครสั่งสอนอบรม เช่น ความอยากรู้ การป้องกันตัว สัญชาติญาณทางกามารมณ์ เป็นต้น ซึ่งสัมพันธ์กับการพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม ที่ช่วยกำกับความต้องการตามสัญชาติญาณ 3) บุคลิกภาพและการปรับตัว ผลการวิจัยส่วนหนึ่งชี้ให้เห็นว่ามโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองที่ไม่ดีมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด อย่างไรก็ตาม ยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าการประเมินตนเองในทางลบนั้นเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุหรือเป็นผลที่ตามมาจากการกระทำผิด 4) ความผิดปกติทางอารมณ์และจิตใจ เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่สามารถทำนายการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนและการกระทำผิดซ้ำได้ โดยที่ความผิดปกติทางด้านจิตใจนั้นครอบคลุมถึงพยาธิสภาพทางจิต บุคลิกภาพผิดปกติ และความบกพร่องทางการเรียนรู้) ประสพการณ์อันเจ็บปวดทางจิตใจ เช่น การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การกระทำทารุณกรรม คือเด็กที่อยู่ใน

ครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทรุนแรงและถูกทารุณกรรมมีแนวโน้มที่พฤติกรรมเสพติด เกร และก้าวร้าวทะเลาะวิวาท ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดสูง

2.2 สาเหตุครอบครัว

ปัจจุบันนี้เป็นที่ตระหนักแล้วว่าครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญ ในการสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพของผู้ที่จะเป็นอนาคตของชาติต่อไป เป็นสถาบันทางสังคมขั้น พื้นฐานเป็นผู้ให้กำเนิดและเป็นครูคนแรกที่สอนให้เด็กเรียนรู้ทางสังคม โดยเด็กที่มาจากบ้านที่ไม่มีความอบอุ่นเพียงพอจะมีโอกาสที่จะกระทำผิดถึงร้อยละ 98 ในขณะที่เด็กที่มาจากบ้านที่มีความ อบอุ่นเพียงพอจะมีโอกาสที่จะเป็นผู้กระทำความผิดน้อยกว่าร้อยละ 3 ลักษณะของบ้านที่มีอิทธิพล ต่อการกระทำผิดของเด็ก (กรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน 2548 : 78) ได้แก่

- 2.2.1 ความไม่ปรองดองระหว่างบิดามารดา มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ
- 2.2.2 ครอบครัวที่บิดามารดาเป็นโรคประสาท มักจู้จี้ขุ่นจนลูกทนไม่ได้
- 2.2.3 ครอบครัวที่บิดามารดา หรือทั้งบิดามารดาติดการพนันหรือยาเสพติด
- 2.2.4 ครอบครัวที่แตกแยกหรือหย่าร้าง
- 2.2.5 ครอบครัวที่บิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดาและมารดาถึงแก่กรรม
- 2.2.6 ครอบครัวที่เข้มงวดกับเด็กจนเกินไป
- 2.2.7 ครอบครัวที่ขาดระเบียบวินัย หรือครอบครัวที่ตามใจบุตรมากเกินไป
- 2.2.8 ครอบครัวที่มีบุตรมากเกินไปและยากจน

2.3 สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม

ผลกระทบจากเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งความเจริญอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ เทคโนโลยี การคมนาคมสื่อสารในปัจจุบัน มีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติต่อจริยธรรม ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมอันมีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ และลักษณะนิสัย โดยเฉพาะ ลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพด้านลบ ซึ่งจะมีแนวโน้มก่อให้เกิดปัญหาสังคม ปัญหาการอยู่ร่วมกัน อันจะนำไปสู่ปัญหาการกระทำความผิดหรือปัญหาอาชญากรรมได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.4 สาเหตุทางด้านเศรษฐกิจ

ภาวะเศรษฐกิจของชุมชน ในภาวะเศรษฐกิจของชุมชนในประเทศด้อยพัฒนาและ กำลังพัฒนาที่มีความยากจน ประชาชนมีรายได้น้อยไม่พอแก่การครองชีพ อำนาจการซื้อและ เงินตราลดลง คนว่างงานมากขึ้น มีการอพยพเข้าเมืองหลวง และภาวะเศรษฐกิจชุมชนมีความ เหลื่อมล้ำกันอย่างมากระหว่างคนจนและคนรวย ทำให้เยาวชนมองเห็นความไม่เป็นธรรมในสังคม ก่อให้เกิดทัศนคติไม่ดี อาจชักนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมต่อทรัพย์สินได้ความยากจนเฉพาะ

บุคคล ซึ่งเป็นส่วนผลักดันให้ประชาชนทำการต่างๆ เช่น ลักทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อชีวิตที่อยู่รอด เมื่อกระทำผิดคิดเป็นนิสัยก็อาจกลายเป็นอาชญากรในที่สุด

3. ทฤษฎีว่าด้วยการกระทำผิดเด็กและเยาวชน

3.1 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา

3.1.1 ทฤษฎีว่าด้วยจิตลักษณะส่วนบุคคลเป็นสาเหตุ (Personal Trait) ทฤษฎีอธิบายว่าเป็นสภาพที่ได้จากพันธุกรรม บางคนก็มีข้อบกพร่องทางร่างกายแต่เยาว์วัย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ากรรมพันธุ์แต่เพียงอย่างเดียวเป็นผลโดยตรง เพราะเด็กไม่ได้เกิดมาเป็นอาชญากรโดยกำเนิด ลักษณะทางร่างกายก็ดี ลักษณะทางปัญญาก็ดี ลักษณะทางอารมณ์ก็ดี และลักษณะอื่น ๆ ก็หาได้เป็นสาเหตุที่ทำให้เป็นอาชญากรไม่เว้นแต่สิ่งเหล่านี้บกพร่อง หรือพิการถึงขนาดที่บุคคลไม่อาจมีความสัมพันธ์กับสังคมหรือสิ่งแวดล้อมและไม่อาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับบุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นได้ เฉพาะในเหตุนี้เท่านั้นที่อาจจะเป็นเหตุให้คนกระทำผิด

3.1.2 ทฤษฎีว่าด้วยความประพฤติที่ได้จากการเรียนรู้ (Learning Delinquency Behavior) ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีนี้คือ เอ็ดวิน เอช วุนเซอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าคนเราอาจกระทำผิดหรือเบี่ยงเบนได้ทั้ง ๆ ที่ผ่านกระบวนการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมมาเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะบรรทัดฐานของกลุ่ม อาจไม่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคม ยิ่งไปกว่านั้นนักสังคมวิทยากลุ่มนี้เชื่อว่า ผู้ที่กระทำผิดไม่จำเป็นต้องเริ่มชีวิตจากความเกเร ความเป็นจริงแล้ว เด็กอาจได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจให้ปฏิบัติตามพฤติกรรมของกลุ่มซึ่งอยู่รอบตัวเขา และในจำนวนนี้ก็มีบางกลุ่ม ซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม

เอ็ดวิน เอช วุนเซอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland, 1974) กล่าวว่า ความประพฤติไม่ว่าดีหรือชั่วเป็นสิ่งที่เรียนรู้มาแต่สมัยเด็ก ๆ และสืบต่อเรื่อยมาตลอดชีวิต ความประพฤติผิดจึงมีรากฝังลึกอยู่ในประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล เพราะอุปนิสัยคนเป็นผลมาจากความเป็นเด็ก ส่วนอัตราการกระทำผิดมากน้อยเพียงไร เป็นผลมาจากลักษณะการคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่มและการที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่ม

ทฤษฎีชุนเซอร์แลนด์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 9 ประการ ดังนี้

1) พฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หมายถึงว่าพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรม มิได้เป็นมรดกตกทอดแต่กำเนิด คือถ้าบุคคลไม่เคยฝึกฝนในด้านอาชญากรรม เขาจะไม่สามารถมีพฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมได้เลย

- 2) การเรียนรู้พฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรม ได้จากการติดต่อกับผู้อื่นในขบวนการติดต่อสื่อสาร
- 3) การเรียนรู้พฤติกรรมที่เป็นอาชญากรรมนั้นเกิดจากการติดต่อสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่มีความสนิทสนมและเป็นกันเองมากกว่าที่จะเรียนรู้จากการดูภาพยนตร์ หรือจากหนังสือพิมพ์เท่านั้น
- 4) ในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม การเรียนรู้ประกอบด้วยเทคนิคและวิธีการในการประกอบอาชญากรรม
- 5) ทิศทางของแรงจูงใจเฉพาะอย่างผลักดันภายใน การใช้เหตุผลและทัศนคติทิศทางเฉพาะของเหตุจูงใจเฉพาะอย่างผลักดันภายในจะนำไปสู่พฤติกรรมตามที่ได้รับการเรียนรู้ว่า บุคคลอื่นที่อยู่รอบตัวเราแปลความหมายของกฎหมายอย่างไร เคารพเชื่อฟังหรือไม่เคารพเชื่อฟัง
- 6) การที่บุคคลกลายเป็นผู้กระทำความผิด ก็เพราะเขาได้เรียนรู้ว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติตาม ยิ่งกว่าที่จะเรียนรู้ว่ากฎหมายเป็นสิ่งที่ควรเคารพเชื่อฟัง
- 7) การติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความถี่ของการเรียนรู้ ระยะเวลาของการเรียนรู้ ลำดับก่อนหลังและการเรียนรู้อย่างจริงจังแค่ไหนเพียงไร
- 8) กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นอาชญากรรม โดยการคบค้าสมาคมกับพวกที่เป็นอาชญากรรมนั้น ย่อมประกอบไปด้วยกลไกต่าง ๆ ไม่ได้เฉพาะแต่การเลียนแบบเท่านั้น
- 9) เราจะต้องไม่ใช่ค่านิยมและความต้องการทั่ว ๆ ไป เช่นการแสวงหาความสุข เงินทองสถานภาพทางสังคม เป็นเครื่องอธิบายสาเหตุของอาชญากรรม เพราะสิ่งเหล่านี้ก็เป็นเครื่องอธิบายพฤติกรรมของพลเมืองดีทั่ว ๆ ไปด้วย

3.1.3 ทฤษฎีวิวัฒนธรรมย่อย (Sub-Culture)

อัลเบิร์ต เค โคเฮน (Albert K Cohen 1974) นักสังคมวิทยาและอาชญากรรมวิทยาชาวอเมริกัน สามารถกำหนดทฤษฎีเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยของเด็กที่กระทำความผิด ทฤษฎีนี้ อธิบายว่า การปฏิบัติของเด็กอาจจะขัดแย้งกับแนวทางของผู้ใหญ่ในสังคมนั้น กล่าวคือ เด็กเหล่านั้นจะเรียนรู้เฉพาะวัฒนธรรมย่อยของพวกเขา เช่น สำนวนการสนทนา การแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งวัฒนธรรมย่อยเหล่านั้นจะไปขัดกับทัศนคติของผู้ใหญ่ กลุ่มเด็กจึงเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมส่วนใหญ่ของสังคม ด้วยเหตุนี้เด็กเหล่านั้นจึงมารวมกลุ่มกันและสร้างแบบแผนพฤติกรรมของตนขึ้นมา ซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นวิธีการที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวได้วัฒนธรรมย่อยของเด็กเหล่านั้นไม่ได้มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการกระทำหรือพฤติกรรมของตน แต่มุ่งแสดงให้เห็นว่าตนเป็นคนมีความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มตน

โคเฮน กล่าวว่า การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นนั้น เป็นการตอบสนองต่อปัญหาของแต่ละคนถ้าครอบครัวมีความเข้มงวดกับเด็กมากเกินไป เด็กก็จะหาทางออกไปรวมกลุ่มกับเพื่อน แล้วช่วยกันสร้างแบบแผนพฤติกรรมขึ้นมาใหม่เพื่อแก้ปัญหาของตนเอง และแบบแผนพฤติกรรมเช่นนี้จะสืบทอดไป จากเด็กรุ่นหนึ่งที่เข้ามารวมกลุ่ม

3.2 ทฤษฎีทางจิตวิทยา

3.2.1 ทฤษฎีความต้องการ (Theory of Need) เจ้าของทฤษฎีนี้คือ

อับบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow, 1970 อ้างถึงในพัชสิริ ชมภูคำ 2552: 185) ตามทฤษฎีนี้เชื่อว่า คนเราทุกคนจะมีพฤติกรรมกระทำไปตามความต้องการของแต่ละคน ตัวเราต้องการอะไรก็จะมีพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งที่เราต้องการ ลำดับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเริ่มมาจากความต้องการขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูงสุดได้ 5 ระดับ ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตน อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน ความต้องการที่จะรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง ความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการทางสรีระ

ตามแนวคิดของมาสโลว์ สามารถนำมาอธิบายสาเหตุของการกระทำผิดได้ คือ คนเราต้องการที่จะตอบสนองความต้องการในแต่ละขั้นของตนเอง แต่เมื่อไม่สามารถบรรลุความต้องการของตัวเองโดยวิธีทางที่สังคมยอมรับได้ เขาจึงตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยไม่ยึดหลักวิถีทางที่สังคมยอมรับ นั่นคือ การละเมิดกฎหมาย

3.2.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1964) ได้อธิบายว่า จิตของคนเรามี 3 ส่วน คือ จิตสำนึก (Conscious Mind) จิตกึ่งรู้สำนึก (Preconscious mind) และจิตไร้สำนึก (Unconscious Mind) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

จิตสำนึก เป็นสภาพที่รู้ตัวว่าคือใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร หรือกำลังรู้สึกอย่างไรต่อสิ่งใด เมื่อแสดงพฤติกรรมอะไรออกไปก็แสดงออกไปตามหลักเหตุและผล แสดงตามแรงผลักดันจากภายนอก สอดคล้องกับหลักแห่งความเป็นจริง (Principle of Reality)

จิตกึ่งรู้สำนึก เป็นจิตที่เก็บสะสมข้อมูลประสบการณ์ไว้มากมาย มิได้รู้ตัวในขณะนั้น แต่พร้อมให้ดึงออกมาใช้ พร้อมเข้ามา อยู่ในระดับจิตสำนึก เดินสวนกับคนรู้จัก เดินผ่านเลยมาแล้วนึกขึ้นได้รีบกลับไปทักทายใหม่ เป็นต้น และอาจถือได้ว่าประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เก็บไว้ในรูปของความจำก็เป็นส่วนของจิตกึ่งรู้สำนึกด้วย เช่น ความขมขื่นในอดีต ถ้าไม่คิดถึงก็ไม่รู้สึกอะไร แต่ถ้านั่ง ทบทวนเหตุการณ์ที่ไรก็ทำให้เศร้าได้ทุกครั้ง เป็นต้น

จิตไร้สำนึก เป็นส่วนของพฤติกรรมภายในที่เจ้าตัวไม่รู้สึกรู้สีกตัวเลย อาจเนื่องมาจากเจ้าตัวพยายามเก็บกดไว้ เช่น อิจฉาน้องเกลียดแม่ อยากทำร้ายพ่อ ซึ่งเป็นความต้องการที่สังคมไม่ยอมรับ หากแสดงออกไปมักถูกลงโทษ ดังนั้นจึงต้องเก็บกดไว้ หรือ พยายามที่จะลืม ในที่สุด

ดูเหมือนลืมได้ แต่ที่จริงไม่ได้หายไปไหนยังมืออยู่ในสภาพจิตไร้สำนึก จิตไร้สำนึกยังอาจเป็นเรื่องของอิด (id) ซึ่งมีอยู่ในตัวเรา เป็นพลังที่ผลักดันให้เราแสดงพฤติกรรมตามหลักแห่งความพอใจ (Principle of Plessure) แต่สิ่งนั้นถูกกดหรือ ข่มไว้จนถอยร่นไปอยู่ในสภาพที่เราไม่รู้ตัว ส่วนของจิตไร้สำนึกจะแสดงออกมาในรูปของความฝัน การละเมอ การปลั่งปากพูด การแสดงออกทางด้านจินตนาการ วรรณคดี ศิลปะ ผลงานด้านวิทยาศาสตร์ การกระทำที่ผิดปกติต่าง ๆ แม้กระทั่งการระเบิดอารมณ์ รุนแรงเกินเหตุ บางครั้งก็เป็นเพราะจิตไร้สำนึกที่เก็บกดไว้ ฟรอยด์ มีความเชื่อว่าจิตไร้สำนึกมีอิทธิพลและมีบทบาทสำคัญต่อ บุคลิกภาพและการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มากที่สุด ทั้งยังเชื่อว่าความก้าวร้าวและความต้องการทางเพศเป็นแรงผลักดัน ที่สำคัญ ต่อพฤติกรรม

นอกจากจิตสำนึก จิตกึ่งรู้สำนึก และจิตไร้สำนึก ฟรอยด์ได้แบ่งองค์ประกอบของพลังจิต (psychic energy) เป็น 3 ส่วน คือ id, ego และ super ego ซึ่งเป็นแรงขับให้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ดังนี้

อิด (Id) เป็นส่วนที่ติดตัวมาโดยกำเนิด จัดเป็นเรื่องของแรงขับตามสัญชาตญาณ ความอยาก ตัณหา เป็นส่วนของจิตที่กระตุ้น ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามหลักแห่งความพอใจ ถ้าบุคคลใดแสดงพฤติกรรมตาม id นั่นคือ พฤติกรรมนั้น เป็นไปเพื่อสนอง ความต้องการของตนเอง เป็นส่วนใหญ่

อีโก้ (Ego) เป็นพลังส่วนที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้มาแล้ว เป็นส่วนที่ควบคุมการแสดงพฤติกรรมของคน ๆ นั้นให้ดำเนินไปอย่างเหมาะสม ทั้งภายใต้อิทธิพลของอิดและซูเปอร์อีโก้ พยายามแก้ไขข้อขัดแย้งต่างๆ ของอิดและซูเปอร์อีโก้ จนในที่สุดบางคนจะทุกข์ร้อนวิตก กระวน กระวาย จนอาจถึงขั้นโรคจิตประสาท ถ้าความขัดแย้งดังกล่าวมีมาก วิธีหนึ่งที่เป็นทางออกของอีโก้ก็คือ ปรับตนโดยใช้กลไกการป้องกันตัว (Defense Mechsnism) ซึ่งหมายถึงการที่บุคคลพยายามแก้ไขความคับข้องใจของตนเอง โดยที่มิได้ตั้งใจ เป็นไปเพื่อรักษาหน้าและศักดิ์ศรี

ซูเปอร์อีโก้ (Super Ego) เป็นพลังจากสังคมที่เกี่ยวกับหลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม อุดมคติในการดำเนินชีวิตเป็นพลัง ส่วนที่ควบคุมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมโดยสอดคล้องกับหลักแห่งความเป็นจริง (Principle of Reality) เช่น บัญชาให้คน ๆ นั้น เลือกลไกการป้องกันตัวที่เหมาะสมมาใช้

แนวคิดของฟรอยด์ ส่วนใหญ่ได้มาจากการศึกษา เนื่องจากเขาเป็นจิตแพทย์ จึงมุ่งศึกษาสาเหตุความแปรปรวนทางแก้ไขให้คืนดี แนวคิดของกลุ่มจิตวิเคราะห์นี้ช่วยให้เห็นความผิดปกติของพฤติกรรม เข้าใจ ผู้มีปัญหา และเป็นแนวทางในการบำบัด รักษาความผิดปกติ และอาจจะเป็นแนวคิดแก่บุคคลทั่วไปในการระแวงระวังตัวเอง มิให้ตกเป็นทาสของจิตหรือความคิด

ที่หมกมุ่น จนอาจส่งผลต่อความผิดปกติที่มากจนถึงขั้นอาการทางจิตประสาท (ยศ สันตสมบัติ 2545: 44-46)

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูทำให้เกิดการพัฒนาจิตลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ของเด็กในด้านที่ไม่เหมาะสมได้ โดยเฉพาะถ้ามีการอบรมเลี้ยงดูที่ผิดพลาด ขาดความรู้และความเข้าใจในความต้องการของเด็กแต่ละวัย ขาดความรัก แล้วจะก่อให้เกิดลักษณะที่ไม่เหมาะสมและพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ต้องการได้ เช่น พฤติกรรมที่แปรปรวน การประพฤติในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ความก้าวร้าว มีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมในด้านต่างๆ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจของเด็ก และอาจกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็นรากฐานของการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เพื่อให้สามารถประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

4.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายการอบรมเลี้ยงดูไว้หลายความหมายด้วยกัน ซึ่งจะนำเสนอโดยสังเขปดังนี้

เซียร์ และคณะ (Sear et al. 1957, อ้างถึงใน บุญญาภา แจ่มสี 2545: 32) ได้สรุปการศึกษาวิจัยจำนวนมากเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีผลบางประการต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันและศักยภาพของการกระทำในอนาคตของเขา ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้นส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

ไรท์ (Wright 1976 : 36, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม 2545: 15) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การปฏิบัติของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อเด็ก 4 ด้าน ได้แก่ 1) การควบคุม 2) การเป็นตัวอย่างแก่เด็ก 3)การให้รางวัล และ4) การลงโทษ

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ (2550: 105) ได้กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กมีการเจริญเติบโต และพัฒนาการอย่างองค์รวม การอบรมเลี้ยงดูครอบคลุมถึงการแนะนำสั่งสอน ฝึกฝนที่มุ่งเน้นให้เด็กประพฤติดี มีระเบียบวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งกายและใจ โดยมุ่งเน้นให้เด็กมีสุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรค ไม่พิการ อารมณ์แจ่มใส สติปัญญาดี มีความเฉลียวฉลาด และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น การที่เด็กเจริญเติบโตและมีการพัฒนาการอย่างองค์รวมได้นั้น ขึ้นกับ

ปัจจัยหลักสำคัญ 2 ประการคือ พันธกรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูนับเป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของเด็ก

ณัฐสินี อาจสมบุรณ์ (2551: 13-14) กล่าวว่า การที่บิดามารดา หรือผู้ดูแลปฏิบัติต่อเด็ก โดยการแนะนำสั่งสอน ดูแลให้ความช่วยเหลือ ค้ำครอง และตอบสนองความต้องการทางกาย วาจา และใจเพื่อให้เด็กมีชีวิตอยู่และเจริญเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตามความมุ่งหวัง นอกจากนี้ การอบรมเลี้ยงดูยังเป็นกระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ และวิธีปฏิบัติของแต่ละครอบครัว

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดาปฏิบัติต่อเด็กทั้งทาง วาจาและการกระทำโดยการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือค้ำครอง สนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ คลอบคลุมถึงการแนะนำสั่งสอน ฝึกฝนที่มุ่งเน้นให้เด็กประพฤติดี มีระเบียบวินัย รู้จักควบคุมตนเอง มีความรับผิดชอบ และการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กทั้งกายและใจ ตลอดจนให้การอบรมกล่อมเกลาพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

4.2 รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทตามลักษณะและการปฏิบัติต่อเด็ก ในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการแบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูของนักจิตวิทยาและผู้ทวิวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป ดังนี้

บาร์มรินด์ Baumrind (อ้างถึงใน พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์และคณะ 2545: 32-32) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ซึ่งได้แบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ใช้อำนาจควบคุม ออกคำสั่งให้เด็กทำตามที่พ่อแม่ต้องการ โดยไม่เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง ไม่ยอมรับความคิดเห็นของเด็ก ทำตัวห่างเหินไม่ใกล้ชิดกับเด็ก

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่สนับสนุนให้ลูกมีพัฒนาการตามวุฒิภาวะ โดยกำหนดขอบเขตของพฤติกรรม มุ่งหวังให้เด็กเชื่อฟัง แต่ขณะเดียวกันก็ยังให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง โดยพ่อแม่แสดงการยอมรับความคิดเห็นของเด็ก ให้ความอบอุ่นและอธิบายเหตุผล ซึ่งเป็นความสมดุลกันระหว่างการควบคุมและการปล่อยยให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (*Permissive*) คือ การอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยึดตัวเด็กเป็นศูนย์กลาง สนับสนุนและยอมรับเด็ก ปล่อยให้เด็กทำตามความต้องการของตัวเองโดยไม่มีขอบเขต ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กในระดับสูง ให้ความรักโดยไม่มีการควบคุมพฤติกรรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 อ้างถึงใน ญัฐสินี อาจสมบุรณ์ 2551: 15) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูไว้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่เด็กรายงานว่าพ่อแม่ของตนเห็นว่าตนเป็นคนดีมีคุณค่า แสดงความรักใคร่ตนอย่างชัดเจน และยอมให้ลูกร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และพ่อแม่เข้าใจความรู้สึกของตนเป็นอย่างดี

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง การที่เด็กรายงานว่าพ่อแม่ของตน ควบคุม ควบคุม บังคับและลงโทษพฤติกรรมของตนมากน้อยเพียงใด การแสดงความรู้สึกของเด็กในเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงถึงสุขภาพจิตของเด็กด้วย โดยอาจคาดได้ว่า เด็กที่ได้รับการควบคุมในปริมาณปานกลางย่อมมีสุขภาพจิตดีกว่าเด็กที่รายงานว่าตนถูกควบคุมมากหรือน้อยเกินไป

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่เด็กรายงานว่าพ่อแม่ของตนได้แจกแจงเหตุผลต่างๆ แก่ตนในการสนับสนุนให้ตนกระทำการสิ่งต่าง ๆ หรือในการห้ามปรามมิให้ตนกระทำการสิ่งใดๆ การใช้เหตุผลนี้เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับการที่พ่อแม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้งในการควบคุมพฤติกรรมของบุตร

4) การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต หมายถึง การที่เด็กรายงานว่าผู้ที่เลี้ยงดูใช้วิธีการตัดสิทธิ์อันเคยมีเคยได้ตามปกติของตน การลงโทษทางจิตนี้ได้ถูกศึกษาในฐานะที่เป็นลักษณะตรงกันข้ามกับการลงโทษทางกาย วิธีการลงโทษทางจิตมากกว่าการลงโทษทางกายนี้พบมากในครอบครัวฐานะปานกลางและสูง และพบว่าพ่อแม่ใช้กับเด็กวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลายมากกว่าจะใช้กับเด็กโตหรือวัยรุ่นตอนต้น

โรเจอร์ (Rogers 1972: 117, อ้างถึงใน เถลิสมศรี ตั้งสกุลธรรม 2545: 22-23) ได้แบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (*Democracy*) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ไม่ตามใจหรือเข้มงวดจนเกินไป มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็น ตลอดจนให้ความรักความเอาใจใส่เป็นกันเอง และให้ความร่วมมือตามโอกาสที่เหมาะสม

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (*Rejection*) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำแนะนำเท่าที่ควร มักใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงและปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเองและปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (*Overprotection*) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้อิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำตามที่ต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่พ่อแม่กำหนดไว้ ถูกควบคุมและอยู่ในสายตาหรือถูกคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

บัมรินด์ (Baumrind 1975: 270-285, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม 2545: 23) แบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูและอธิบายแต่ละรูปแบบ ไว้ดังนี้

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (*Authoritarian*) เป็นการที่พ่อแม่ใช้อำนาจในการอบรมเลี้ยงดูให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจ ขอมรับเด็กน้อย ไม่ไว้ใจ ห้างเหิน ให้ความอบอุ่นน้อยและลงโทษในระดับสูง

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (*Authoritative*) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ควบคุมสูง ให้เด็กทำตามที่คุณแม่ต้องการแต่มีการยอมรับในตัวเด็กสูงเช่นกัน มีการให้ความรัก ความอบอุ่น และให้เหตุผล

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (*Permissiveness*) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับเด็กมากให้ความอบอุ่นแต่ไม่มีการประเมิเด็ก ควบคุมเด็กน้อยปล่อยให้เด็กเป็นไปตามที่เด็กต้องการ

เซอร์ลอร์ค (Hurlock 1984: 402-403, อ้างถึงใน เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม 2545: 25) ได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (*Democratic Rearing*) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าคุณสามารถปฏิบัติต่อตนอย่างยุติธรรม บิดามารดามีความอดทนไม่ตามใจและเข้มงวดกวดขันจนเกินไป ขอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือแก่เด็กตามโอกาสอันควร

2) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (*Autocratic Rearing*) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าคุณสามารถก้าวล่วงเรื่องส่วนตัวของตน ขยับยั้งการก้าวร้าวทำให้ตนเองรู้สึกผิดเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถูกบังคับให้ทำตามความต้องการของบิดามารดา และบิดามารดาใช้คำพูดที่ทำให้ตนรู้สึกอับอาย

3) การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (*Laissez-faire Rearing*) หมายถึงการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กรู้สึกว่าเขาเองได้รับการตามใจ และไม่ได้รับการเอาใจใส่หรือให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

จากการศึกษารูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูจะเห็นได้ว่าการแบ่งประเภทของการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน และมีบางส่วนที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีการเรียกชื่อแตกต่างกันไปซึ่งพบว่ารูปแบบและประเภทการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาโดยทั่วไปไม่ได้ใช้เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้นแต่ได้มีการผสมผสานในหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน โดยอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่ถูกนำมาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์การอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดเซอร์ลอร์ด (Hurlock) มาเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีรบุช วงศ์คงเดช (2547) ได้ศึกษาเจตคติต่อการแสวงหาความช่วยเหลือและการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู เจตคติต่อการแสวงหาความช่วยเหลือ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เด่นชัดตามแนวคิดของไดอาน่า บารัมรินด์ Diana Baumrind จำนวน 739 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แบบวัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง และแบบวัดเจตคติต่อการแสวงหาความช่วยเหลือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนสามทาง และวิเคราะห์เปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของดันเน็ตต์ Dunnetts T3 และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ มีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองและมีเจตคติทางบวกต่อการแสวงหาความช่วยเหลือสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอีก 3 แบบ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และแบบตามใจมีการเรียนรู้กำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ส่วนนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจมีเจตคติทางบวกต่อการแสวงหาความช่วยเหลือสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และแบบทอดทิ้ง

สมหวัง คงประเสริฐ (2551) ได้ศึกษา สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นำเสนอแนวทางในการแก้ไขและป้องกันการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ประชากร คือ เด็กและเยาวชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่กระทำความผิดและศาลได้มีคำพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรมหรือคุมประพฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 50 คน เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อยโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำดังนี้ 1) สาเหตุจากตัวผู้กระทำความผิด 2) สาเหตุด้านสังคม/เศรษฐกิจ 3) สาเหตุด้านค่านิยมต่อการฝ่าฝืนกฎระเบียบสังคม 4) สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว และ 5) สาเหตุด้านอิทธิพลสื่อมวลชน ด้านตัวผู้กระทำความผิด กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์อยู่ในระดับมาก ด้านสังคมและเศรษฐกิจ กระทำความผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็น และกระทำความผิดต้องการเงินมาเที่ยวเตร่ ด้านสภาพแวดล้อม ในครอบครัวกระทำความผิดเพราะ เลียนแบบคนในครอบครัว ด้านอิทธิพลสื่อมวลชนกระทำ ความผิดเพราะ ได้รับแบบอย่างมาจากการฟังวิทยุ ด้านค่านิยมต่อการฝ่าฝืนกฎระเบียบสังคม ได้รับ ขย่องเมื่อเข้าไปเกี่ยวข้องกับหรือร่วมทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย และเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่า ตื่นเต้น และเสี่ยงอันตรายเป็นวิธีการปลดปล่อยความเบื่อหน่ายความเซ็ง

พงษ์เชษฐ พูลขวัญ (2550) ได้ศึกษา ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิจาก ประชากรจำนวน 397 คน ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด กรุงเทพมหานครในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากเด็กและเยาวชน ผู้วิจัยได้ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และใช้สถิติอนุมาน ได้แก่ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ในการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์ กันหรือไม่ และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของครามเมอร์ (Cramer's Contingency Coefficient) ในการวัดค่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ กระทำความผิดประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินลักทรัพย์ โดยมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อน ชักชวน รองลงมาคือ ความคิดชั่ววูบ ในด้านความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย พบว่า เด็กและ เยาวชนส่วนใหญ่กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น โดยมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากความโกรธแค้น รองลงมาคือ

ความคิดชั่ววูบ ในด้านความผิดเกี่ยวกับเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่กระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา โดยมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน รองลงมาคือ ความคิดชั่ววูบ และด้านความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่กระทำผิดฐานครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติด โดยมีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวน รองลงมาคือความอยากลองลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในทุกประเภทของการกระทำผิด ส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดร่วมกับบุคคลอื่น คือ เป็นการกระทำผิดร่วมกับเพื่อนมากที่สุด และจำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งต่ำกว่า 5 ครั้ง

กัญณิกา สิริพิงษ์ และ เกษฎาวัลย์ ดันริยงค์ (2551) ได้ศึกษา การอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษาเสพติด เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษาเสพติดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ป่วยยาเสพติดเพศชายที่เข้ารับการบำบัดรักษาขั้นฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ศูนย์บำบัดรักษาเสพติดเชียงใหม่ ในช่วงเดือนมีนาคม 2549 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และ 3) แบบประเมินความคิดอัตโนมัติด้านลบ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 15-25 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 0-5,000 บาท ส่วนใหญ่มารับการรักษากันเป็นครั้งแรก ส่วนสาเหตุการใช้สารเสพติดมาจากอยากทดลอง อายุต่ำสุดที่ใช้สารเสพติดครั้งแรก คือ 10 ปี และอายุสูงสุดที่ใช้สารเสพติดครั้งแรก คือ 44 ปี ผู้ที่อบรมเลี้ยงดูกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ แม่ การศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และมีอาชีพเกษตรกร ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 9.72 กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกดขี่คิดเป็นร้อยละ 3.75 มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 19.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 14.77 นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า สมมติฐานได้รับการยอมรับ กล่าวคือ ผู้ป่วยยาเสพติดที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีความคิดอัตโนมัติด้านลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 6.788$)

ณัฐนันท์ พิทักษา (2548) ได้ศึกษา สาเหตุการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวโน้มการกระทำผิด รวมทั้งศึกษาสาเหตุการกระทำผิดและแสวงหาแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชายการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนชายกระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ ซึ่งอยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกอบรมในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 137 คน

สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์สัมพันธ์ด้วยไควสแควร์ ผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และเมื่อจำแนกออกเป็นกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดประเภท โทรมหญิง รongลงมา คือ ฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเนื่องจาก ไม่ทราบถึงผลร้ายที่จะตามมา ทำด้วยความกึกคะนอง กลัวว่าผู้เสียหายจะแจ้งความเอาเรื่อง ทำตามเพื่อน และเหยื่อมีส่วนช่วยทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคือ มาตรการที่ไม่เด็ดขาด ครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน

แพรวดา เกลี้ยงเกลา (2550) ได้ศึกษา รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและระดับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในเยาวชนที่กระทำผิดในเขตภาคใต้ของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง รูปแบบการอบรม เลี้ยงดูและระดับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมในเยาวชนที่กระทำผิดในเขตภาคใต้ และได้รับการ ฝึกอบรมอยู่ที่สถานฝึกอบรมและกักกันเด็กและเยาวชนที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและ จังหวัดสงขลา จำนวน ทั้งหมด 189 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ มาตรฐานการอบรม เลี้ยงดู โดยคณะจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแบบวัดการตัดสินใจเชิงจริยธรรม ผลการวิจัย พบว่า สามารถจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนร้อยละ 50.26 และไม่สามารถจำแนกรูปแบบ การอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนร้อยละ 49.7 ส่วนใหญ่รับรู้ว่าคุณได้รับการเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (ร้อยละ28) ในส่วนของระดับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจเชิง จริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2 (27.8%) และพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วง17-18 ปี และมีการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าเฉลี่ย สูงสุด รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับระดับ การ ตัดสินใจเชิงจริยธรรม โดยเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมีระดับ การ ตัดสินใจเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น

เกศินี เกิดอนันต์ (2552) ได้ศึกษา การศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว ที่มีผู้ปกครองคนเดียว ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยอนุบาล และศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยอนุบาล ในกรุงเทพมหานคร ของครอบครัว ที่มีมารดาเป็นผู้ปกครองเพียงคนเดียว การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาครอบครัวที่เป็น กรณีศึกษา จำนวน 6 ครอบครัว เครื่องมือที่ใช้แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบ และโดยการวิเคราะห์ส่วนประกอบ ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีลักษณะเฉพาะ อันเนื่องมาจากการที่เป็นครอบครัวที่มีผู้ปกครองเพียงคนเดียว ได้แก่ 1) ภายหลังการหย่าร้างหรือ สามีถึงแก่กรรม มารดาส่วนใหญ่พาบุตรย้ายกลับไปอยู่กับครอบครัวเดิมของตน โดยสมาชิกคนอื่น ในครอบครัวเดิมที่อบอุ่น มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูเด็กพร้อมกับมารดาแต่มารดาที่มาจากครอบครัวเดิม

ที่แตกแยก ได้แยกมาอยู่ตามลำพังกับลูกหรือกลับไปอยู่กับแม่ แล้วอบรมเลี้ยงดูเด็กตามลำพังคนเดียว หรืออบรมเลี้ยงดูเด็กร่วมกับพี่เลี้ยง 2) เด็กในครอบครัวที่อยู่ตามลำพังกับมารดา ขาดตัวแบบเพศชายในบ้านอย่างเห็นได้ชัด ขณะที่เด็กในครอบครัวที่มารดากลับไปอยู่กับครอบครัวเดิม ได้ญาติผู้ใหญ่ผู้ชายเป็นตัวแบบเพศชายทดแทนบิดา 3) เด็กในครอบครัวที่อยู่ตามลำพังกับมารดามักมีความผูกพันกับมารดาสูง ขณะที่เด็กในครอบครัวขยายที่มีทั้งมารดาและญาติผู้ใหญ่ เด็กพัฒนาความผูกพันกับทั้งมารดาและบุคคลอื่น ๆ 4) มารดาที่มีภาระรับผิดชอบครอบครัวด้วยตัวเองทั้งหมด มักเน้นการสอนให้บุตรของตนเข้าใจและยอมรับสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว และฝึกให้เด็กประหยัดและช่วยตัวเองให้เร็วที่สุด 2. ปัจจัยที่มีผลทางอ้อมต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีมารดาเป็นผู้ปกครองคนเดียว ได้แก่ ประสบการณ์ของการอบรมเลี้ยงดูที่มารดาได้รับในวัยเด็ก ส่วนปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ที่มีมารดาเป็นผู้ปกครองคนเดียว ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัวเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของมารดา และครอบครัวของมารดา ภาระความรับผิดชอบของมารดา ความสัมพันธ์กับอดีตสามี หรือครอบครัวอดีตสามีก่อนการหย่าร้างหรือสามีถึงแก่กรรม ความรับผิดชอบของสามี บุคลิกภาพของมารดา บุคลิกภาพของเด็ก และการมีเด็กวัยเดียวกันหรือเพศเดียวกันอยู่ในบริเวณบ้าน

ไซมอนและ โคเจอร์ Simon and Conger (2007) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ของการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันระหว่างบิดากับมารดาที่มีต่อรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและผลที่มีต่อวัยรุ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเลี้ยงดูระหว่างบิดากับมารดาที่มีต่อรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและผลที่มีต่อวัยรุ่น ศึกษาความแตกต่างของการเลี้ยงดูระหว่างบิดาและมารดา โดยเป็นการเก็บข้อมูลระยะยาวจากกลุ่มตัวอย่าง 451 ครอบครัว เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดาส่วนใหญ่สอดคล้องกัน และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่จะให้ผลทางบวกต่อวัยรุ่นมากที่สุด และจะสามารถปกป้องเด็กจากสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางและนโยบายของรัฐในการพัฒนาเยาวชน โดยมุ่งหวังที่จะให้เยาวชนเติบโตขึ้นเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพและศักยภาพในการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งนี้ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดคือครอบครัว เนื่องจากครอบครัวจะเป็นหน่วยสังคมพื้นฐานที่มีความใกล้ชิดกับเยาวชนมากที่สุด มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนแตกต่างกัน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด อาจมาจากปัจจัยด้านตัวผู้กระทำความผิด ด้านสภาพครอบครัว ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 200 คนใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 องค์ประกอบเครื่องมือวิจัย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ซึ่งเป็นชุดแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองและได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดย คำถามแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 1) ด้านตัวผู้กระทำคามผิด 2) ด้านสภาพครอบครัว และ 3) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นคำถามให้ประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการรูปแบบอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย 1) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และ 3) การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ซึ่งเป็นคำถามให้ประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

2.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำแบบสอบถามที่ผ่านคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาและผู้พิพากษา ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยออกแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือวัด ได้ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.960

2.2.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรง หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990: 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามด้านสาเหตุการกระทำความผิดเท่ากับ .9182 ค่าความเชื่อมั่นด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเท่ากับ .9113 รวมค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .9147

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ขึ้นเสนอต่อกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน

3.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตจากอธิบดีกรมสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ขึ้นต่อผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กและเยาวชน

3.3 ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมคืนด้วยตัวเอง

3.4 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ นับจำนวนและจัดเก็บเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

3.5 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาบันทึกลงรหัสและตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

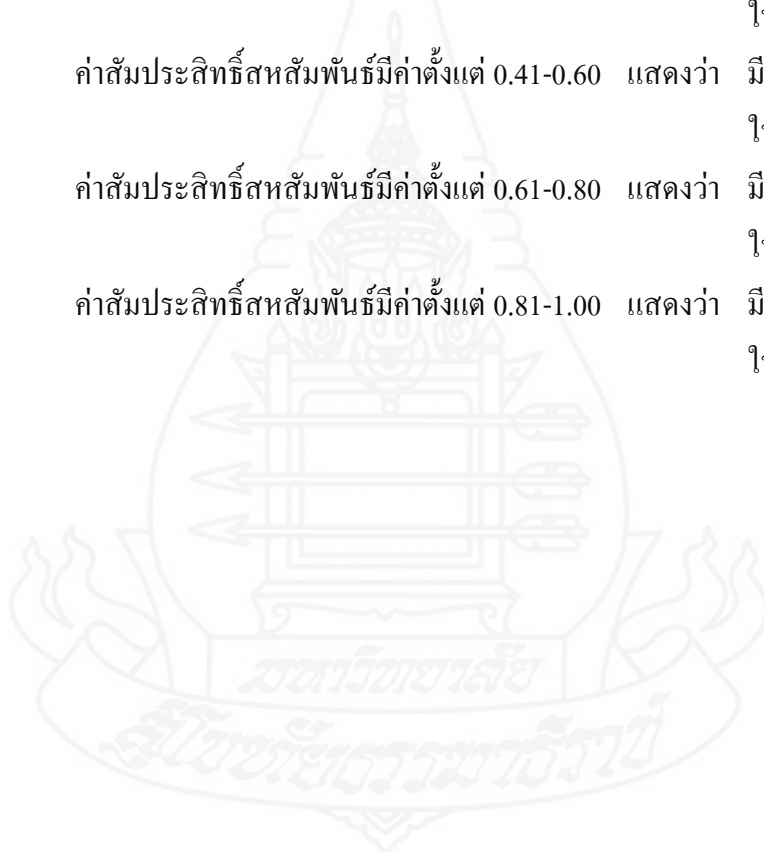
4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยสถิติ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

4.5 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามระดับคะแนนเฉลี่ย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550: 77) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	ระดับการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	ระดับการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	ระดับการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

4.6 เกณฑ์การแปลผลจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่คำนวณได้ มีดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.01-0.20	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ ในระดับต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.21-0.40	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ ในระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.41-0.60	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ ในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.61-0.80	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ ในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.81-1.00	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ ในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดเด็กและเยาวชน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู โดยแบ่งสาเหตุกระทำความคิด 3 ด้าน ด้านตัวผู้กระทำความคิด ด้านสภาพครอบครัว และด้านสังคมและเศรษฐกิจและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 3 ด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน
2. ข้อมูลปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. ข้อมูลรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกระทำความคิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของเพศของเด็กและเยาวชน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	98	49.00
หญิง	102	51.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.1 เด็กและเยาวชนเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.00

ตารางที่ 4.2 จำนวนร้อยละของอายุของเด็กและเยาวชน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
10-14 ปี	76	38.00
15-18 ปี	124	62.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.2 เด็กและเยาวชนมีอายุ 15-18 ปี จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมาคืออายุ 10-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.00

ตารางที่ 4.3 จำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาศึกษา	82	41.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	95	47.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	21	10.50
อนุปริญญาตรี/ปวส.	2	1.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.3 เด็กและเยาวชนมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 41.00 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 10.50 และระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 4.4 จำนวนร้อยละของจำนวนสมาชิกในครอบครัวของเด็กและเยาวชน

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1-2 คน	19	9.50
3-5 คน	139	69.50
มากกว่า 5 คนขึ้นไป	42	21.00
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.4 เด็กและเยาวชนมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50 รองลงมา จำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 21.00 และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50

2. ข้อมูลปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาพรวมปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	ด้านตัวผู้กระทำความผิด	2.24	.61	น้อย
2	ด้านสภาพครอบครัว	1.54	.85	น้อย
3	ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	1.96	1.04	น้อย
	รวม	1.91	.83	น้อย

ตารางที่ 4.5 พบว่าภาพรวมปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) (SD. = .83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านตัวผู้กระทำความผิดมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.24$) (SD. = .61) รองลงมาด้านสังคม

และเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =.61) ส่วนด้านสภาพครอบครัวมีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุดที่ระดับ ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก
และเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านตัวผู้กระทำความผิด

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์	2.99	1.09	ปานกลาง
2	กระทำความผิดเพราะการเรียกร้องความสนใจจาก บุคคลรอบข้าง	2.20	1.05	น้อย
3	กระทำความผิดเพราะการเลียนแบบผู้อื่น	2.18	.97	น้อย
4	กระทำความผิดเพราะการควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่ได้	2.97	1.07	ปานกลาง
5	กระทำความผิดเพราะความผิดปกติของร่างกาย	1.54	.85	น้อย
6	กระทำความผิดเพราะความจำเป็นหรือถูกบังคับ	1.92	1.03	น้อย
7	กระทำความผิดเพราะการเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา	2.11	.99	น้อย
8	กระทำความผิดเพราะทำด้วยความสนุกสนาน	2.20	1.12	น้อย
9	กระทำความผิดเพราะต้องการให้เพื่อนเห็นว่าเป็น คนกล้าหาญ	2.11	1.06	น้อย
	รวม	2.24	.61	น้อย

ตารางที่ 4.6 พบว่า ภาพรวมปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านตัวผู้กระทำความผิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$) (SD. =.61)
เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูง
ที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) (SD. =1.09) รองลงมา คือ กระทำความผิดเพราะการควบคุม
อารมณ์ตนเองไม่ได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) (SD. =1.07) ส่วนสาเหตุกระทำ
ความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำความผิดเพราะความผิดปกติของร่างกาย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพครอบครัว

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่	1.97	1.10	น้อย
2	กระทำผิดเพราะประชดครอบครัวที่ไม่ให้ออกาส	1.90	1.08	น้อย
3	กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัวบังคับให้ กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจให้กระทำผิด	1.26	.61	น้อยที่สุด
4	กระทำผิดเพราะเลียนแบบคนในครอบครัว	1.34	.76	น้อยที่สุด
5	กระทำผิดเพราะครอบครัวแตกแยกไม่มีใครสนใจ	1.61	1.00	น้อย
6	กระทำผิดเพราะครอบครัวตามใจไม่มีใครคอย ปรามเมื่อกระทำความผิด	1.79	1.06	น้อย
7	กระทำผิดเพราะบิดามารดาไม่มีอาชีพเป็นหลัก เป็นฐาน	1.32	.66	น้อยที่สุด
8	กระทำผิดเพราะบิดา มารดาป่วยต้องการเงินมา รักษา	1.27	.61	น้อยที่สุด
9	กระทำผิดเพราะเมื่อคนในครอบครัวอยากออกไป ให้พ้น	1.39	.79	น้อยที่สุด
	รวม	1.54	.85	น้อย

ตารางที่ 4.7 พบว่า ภาพรวมปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสภาพครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$) (SD. =1.10) รองลงมา กระทำผิดเพราะประชดครอบครัวที่ไม่ให้ออกาส มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.90$) (SD. =1.08) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัวบังคับให้กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจให้กระทำผิด ($\bar{X} = 1.26$) (SD. =.61)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาเที่ยวเตร่	1.93	1.07	น้อย
2	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว	1.64	.92	น้อย
3	กระทำผิดเพราะการพนัน อบายมุข และยาเสพติด	1.79	1.04	น้อย
4	กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ	2.55	1.12	ปานกลาง
5	กระทำผิดเพราะค่านิยมทางวัตถุมีมาก			
	ต้องการใช้เงินฟุ่มเฟือย	1.95	.99	น้อย
6	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็น	2.16	1.12	น้อย
7	กระทำผิดเพราะคนรอบข้างกระทำความผิดแล้ว			
	ไม่ได้รับการลงโทษ	2.03	1.07	น้อย
8	กระทำผิดเพราะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม	1.83	1.03	น้อย
9	กระทำผิดเพราะเกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน			
	ในสังคม	1.78	.96	น้อย
	รวม	1.96	1.04	น้อย

ตารางที่ 4.8 พบว่า ภาพรวมปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =1.04) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำความผิด พบว่า กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$) (SD. =1.12) รองลงมา กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) (SD. =1.12) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว ($\bar{X} = 1.64$) (SD. =.92)

3. ข้อมูลรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	3.81	1.07	มาก
2	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	2.60	1.15	ปานกลาง
3	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	2.26	1.16	น้อย
	รวม	2.89	1.13	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 พบว่า ภาพรวมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) (SD. =1.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) รองลงมารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) (SD. =1.15) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ที่ระดับ ($\bar{X} = 2.26$) (SD. =1.16)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน
ในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	เวลาทะเลาะกับพี่น้องๆ พ่อแม่จะตัดสินตาม ความถูกผิดโดยไม่ลำเอียง	3.74	1.23	มาก
2	พ่อแม่พูดคุยกับลูกอย่างสนุกสนาน	3.79	1.18	มาก
3	พ่อแม่จัดข้าวของเครื่องใช้หรือเสื้อผ้าให้ลูก อย่างเพียงพอ	3.73	1.14	มาก
4	พ่อแม่จะรอเมื่อลูกกลับบ้านค่ำและสอบถามถึง สาเหตุพร้อมทั้งตักเตือนไม่ให้ทำเช่นนั้นอีก	3.85	1.11	มาก
5	พ่อแม่ซื้อของให้ลูกๆ เท่ากันทุกคน	3.88	1.19	มาก
6	พ่อแม่ทำอาหารอร่อย ๆ ให้ลูกได้รับประทาน เสมอ	4.15	1.01	มาก
7	ลูกได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวนอกบ้านได้ ตามสมควร	3.49	1.03	ปานกลาง
8	เมื่อลูกๆ ทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าวตักเตือน ทุกคน ไม่ยกเว้น คนใด	4.21	.97	มาก
9	ในวันหยุด ได้รับอนุญาตให้ทำอะไรต่างๆ ที่ต้องการ	3.61	1.04	มาก
10	พ่อแม่ให้อิสระในการเลือกวิชาเรียนที่ต้องการได้	4.11	.96	มาก
11	พ่อแม่จะรับฟังและไม่โกรธเมื่อชี้แจงเหตุผลที่ทำ	3.81	.99	มาก
12	พ่อแม่จะเป็นผู้ที่ท่านปรึกษาได้เมื่อมีปัญหา เช่น ปัญหาเรื่องเพื่อน ปัญหาเรื่องเรียน	3.93	1.08	มาก
13	เมื่อลูกเสนอความคิดเห็น พ่อแม่จะรับฟัง	3.95	1.08	มาก
14	เวลาที่พ่อแม่จะพาไปเที่ยวนอกบ้าน พ่อแม่จะถามก่อนว่าอยากจะไปเที่ยวไหน	3.70	1.14	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
15	เมื่อทำความผิด พ่อแม่จะให้โอกาสท่านชี้แจงถึงเหตุผล	3.89	1.04	มาก
16	พ่อแม่จะถามถึงเหตุผล เมื่อลูกไม่ทำสิ่งที่ท่านต้องการ	3.53	.95	มาก
17	พ่อแม่จะถามถึงความคิดเห็นของลูกในเรื่องต่าง ๆ เช่นการเลือกซื้ออาหาร การเลือกซื้อของ	3.53	1.05	มาก
18	มีโอกาสดับเพื่อนทั้งชายและหญิงได้โดยพ่อแม่ไม่ห้าม	3.95	1.08	มาก
19	เมื่อมีปัญหาต้องแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน พ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อลูกคิดไม่ออกเท่านั้น	3.40	1.05	ปานกลาง
20	พ่อแม่จะปลอบและให้กำลังใจ เมื่อลูกผิดหวัง	3.97	1.14	มาก
รวม		3.81	1.07	มาก

ตารางที่ 4.10 พบว่า ภาพรวมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เมื่อลูกๆทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าว ตักเตือนทุกคนไม่ยกเว้นคนใด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) (SD. =.97) รองลงมา คือ พ่อแม่ทำอาหารอร่อย ๆ ให้ลูกได้รับประทานเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) (SD. =1.01) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ เมื่อมีปัญหาต้องแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนพ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อลูกคิดไม่ออกเท่านั้น ($\bar{X} = 3.40$) (SD. =1.05)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน
ในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
1	เวลาที่ลูกจะไปไหนต้องขออนุญาตและจะต้องบอกให้ละเอียดว่าจะไปที่ไหนกับใคร	3.24	1.18	ปานกลาง
2	เมื่อเลิกเรียนต้องกลับบ้านตรงเวลาทุกครั้ง	3.16	1.05	ปานกลาง
3	ลูก ๆ ถูกพ่อแม่เกี่ยวข้องให้ทำการบ้านและบังคับให้อ่านหนังสือตลอดเวลา	2.85	1.04	ปานกลาง
4	ถ้าลูกขอเงินเพื่อซื้อของต้องชี้แจงถึงค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด	3.11	1.09	ปานกลาง
5	ถ้าพ่อแม่เห็นว่าลูกใส่เสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสมจะต้องไปเปลี่ยนทันที	2.75	1.22	ปานกลาง
6	พ่อแม่จะเป็นผู้กำหนดเวลาสำหรับดูโทรทัศน์ไว้ให้	2.10	1.17	น้อย
7	ไม่ค่อยได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ	2.26	1.09	น้อย
8	ลูกต้องขออนุญาตจากพ่อแม่เวลาที่จะใช้ของในบ้าน	2.15	1.15	น้อย
9	วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ไปเที่ยวนอกบ้าน	2.02	1.16	น้อย
10	เวลาที่พ่อแม่ไม่อยู่บ้านจะรู้สึกสบายใจและสามารถทำอะไรได้อย่างสะดวก	2.54	1.17	ปานกลาง
11	พ่อแม่จะเป็นคนเลือกว่าลูกจะเรียนอะไร โดยที่ลูกไม่มีอิสระในการเลือกเลย	2.00	1.10	น้อย
12	ถ้าพ่อแม่ไม่ชอบเพื่อนของลูกคนไหนจะถูกสั่งให้เลิกคบทันที	2.55	1.23	ปานกลาง
13	พ่อแม่ต้องการให้ลูกทำตามคำสั่งที่ต้องการ	2.69	1.21	ปานกลาง
14	ลูกจะถูกดุและลงโทษทันทีที่ทำความผิด	2.86	1.17	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
15	เมื่อชี้แจงเหตุผลให้ฟัง พ่อแม่มักชอบพูดว่า ลูกได้เถียง	2.72	1.07	ปานกลาง
16	เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ลูกมาร่วม วงสนทนาด้วยทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เสียมารยาท	3.19	1.09	ปานกลาง
17	ถ้าลูกสอบตกพ่อแม่จะตำหนิหรือลงโทษท่าน อย่างหนัก	2.24	1.06	น้อย
18	เมื่อลูกเศร้าใจหรือผิดหวังพ่อแม่ไม่ปลอบใจลูก	2.37	1.33	น้อย
19	เมื่อมีปัญหาที่โรงเรียน ลูกไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ฟัง	2.66	1.18	ปานกลาง
20	พ่อแม่เป็นคนเลือกเสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัว ของลูกให้เอง	2.65	1.28	ปานกลาง
	รวม	2.60	1.15	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 พบว่า ภาพรวมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.60$) (SD. =1.15) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เวลาที่ลูกจะไปไหนต้องขออนุญาต
และจะต้องบอกให้ละเอียดว่าจะไปที่ไหนกับใคร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)
(SD. =1.18) รองลงมา คือ เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ลูกมาร่วมวงสนทนาด้วยทุกครั้ง
เพื่อไม่ให้เสียมารยาท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) (SD. =1.09) ส่วนรูปแบบการอบรม
เลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย คือ พ่อแม่จะเป็นคนเลือกเสื้อผ้าของลูก
โดยที่ลูกไม่มีอิสระในการเลือกเลย ($\bar{X} = 2.00$) (SD. =1.10)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน
ในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ
ละเลย

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{x}	SD.	
1	พ่อแม่ไม่ค่อยสนใจสุขภาพของลูก ๆ	2.00	1.18	น้อย
2	ในบางครั้งที่ลูกพูดไม่เพราะหรือประพุดติดน ไม่ถูกต้องพ่อแม่ไม่เคยตักเตือน	2.51	1.22	ปานกลาง
3	ไม่ว่าลูกจะขออะไร พ่อแม่มักจะละเลย	2.25	1.11	น้อย
4	เวลาที่ลูกมีเรื่องไม่สบายใจ พ่อแม่ไม่ค่อย ให้ความสนใจหรือไต่ถาม	2.29	1.17	น้อย
5	พ่อแม่ไม่เคยสนใจที่จะว่ากล่าวตักเตือน เรื่องการคบเพื่อนของลูก	2.43	1.09	น้อย
6	ไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดยไม่ต้อง ขออนุญาตพ่อแม่ก่อน	3.10	1.11	ปานกลาง
7	มักใส่เสื้อผ้าที่ไม่สะอาดเรียบร้อยไปโรงเรียน	1.93	1.18	น้อย
8	เวลาไม่สบายต้องหายมากินเอง	2.45	1.24	น้อย
9	เมื่อมีปัญหา พ่อแม่จะปล่อยให้แก้ปัญหาด้วย ตนเองโดยไม่เคยสอบถามหรือให้คำแนะนำ	2.20	1.17	น้อย
10	เมื่อทำความดี พ่อแม่ไม่เคยยกย่องชมเชย	2.22	1.19	น้อย
11	พ่อแม่ไม่เคยเอาใจใส่การกินการนอนของลูก	2.00	1.15	น้อย
12	หลังเลิกเรียนเมื่อกลับถึงบ้าน พ่อแม่ไม่เคยสนใจ ถามเรื่องราวที่โรงเรียนกับลูกเลย	2.20	1.23	น้อย
13	พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก แม้กระทั่งเวลาที่ลูกมีปัญหา จะปรึกษาหรือพูดคุยด้วย	2.06	1.22	น้อย
14	พ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของลูกเลย	1.95	1.14	น้อย
15	เวลาที่อยู่บ้าน ไม่ค่อยมีความสุข	1.97	1.10	น้อย
16	มักถูกทอดทิ้งให้เฝ้าบ้านคนเดียวเวลาที่พ่อแม่ ไปธุระนอกบ้าน	2.17	1.21	น้อย

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ระดับสาเหตุ		แปลผล
		\bar{X}	SD.	
17	ไม่ว่าจะแต่งตัวอย่างไรพ่อแม่ก็ไม่เคยสนใจ	2.19	1.08	น้อย
18	เมื่อลูกเล่นอยู่ใกล้ๆ พ่อแม่มักจะรำคาญและมักไล่ให้ไปที่อื่นไกล ๆ อยู่บ่อย ๆ	2.00	1.08	น้อย
19	คูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อย ๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่ากล่าวตักเตือน	3.34	1.16	ปานกลาง
20	พ่อแม่รักพี่ ๆ น้อง ๆ มากกว่าตัวท่าน	2.07	1.22	น้อย
	รวม	2.26	1.16	น้อย

ตารางที่ 4.12 พบว่า ภาพรวมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$) (SD. =1.16) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า คูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อย ๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่ากล่าวตักเตือนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) (SD. =1.16) รองลงมา ไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) (SD. =1.11) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย คือพ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของลูกเลย ($\bar{X} = 1.95$) (SD. =1.14)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็ก
และเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
จังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม

สาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน	ค่าสัมประสิทธิ์		ระดับ
	สหสัมพันธ์ (r)	p-value	ความสัมพันธ์
1. ด้านตัวผู้กระทำความผิด	.400	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
2. ด้านสภาพครอบครัว	.387	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
3. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	.359	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
รวม	.452	<0.000**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p-value <0.01)

ตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวม มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 45.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความผิดมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความผิดเด็กและเยาวชนด้านสภาพครอบครัวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 38.70 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจ กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 35.90

ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิเด็ก และเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิเด็ก และเยาวชน	ค่าสัมประสิทธิ์		ระดับความสัมพันธ์
	สหสัมพันธ์ (r)	p-value	
1. ด้านตัวผู้กระทำความผิ	.011	.873	ไม่มีความสัมพันธ์
2. ด้านสภาพครอบครัว	-.244	0.001**	ค่อนข้างต่ำ
3. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	-.129	.068	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	-.141	.046*	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p-value <0.01)

ตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิเด็กและเยาวชนในภาพรวมกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเข้าไปในทิศทางลบ คิดเป็นร้อยละ 14.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเข้าไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัด สุราษฎร์ธานีแบบประชาธิปไตย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนด้านตัวผู้กระทำความผิและด้านสังคมและเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน	ค่าสัมประสิทธิ์		ระดับ
	สหสัมพันธ์ (r)	p-value	ความสัมพันธ์
1. ด้านตัวผู้กระทำความผิด	.307	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
2. ด้านสภาพครอบครัว	.370	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
3. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	.350	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
รวม	.406	<0.000**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p-value <0.01)

ตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชนในภาพรวมกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนแบบเข้มงวด มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 40.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็นร้อยละ 35 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็นร้อยละ 30.7

ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็ก และเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็ก และเยาวชน	ค่าสัมประสิทธิ์		ระดับ ความสัมพันธ์
	สหสัมพันธ์ (r)	p-value	
1. ด้านตัวผู้กระทำความผิด	.400	<0.000**	ค่อนข้างต่ำ
2. ด้านสภาพครอบครัว	.553	<0.000**	ปานกลาง
3. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	.420	<0.000**	ปานกลาง
รวม	.540	<0.000**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (p-value <0.01)

ตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชนในภาพรวมกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 54.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยคิดเป็นร้อยละ 42 และมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คิดเป็นร้อยละ 40

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยแบ่งปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด 3 ด้าน ด้านตัวผู้กระทำความผิด ด้านสภาพครอบครัว และด้านสังคมและเศรษฐกิจ และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 3 ด้าน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ทั้งนี้หากแต่ละด้านเป็นสาเหตุของกระทำความผิด ก็จะทำให้ผู้ปกครองมีการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนให้ดียิ่งขึ้น ทำให้ปัญหาสังคมลดลง ส่งผลให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าเนื่องจากเป็นพลดีของชาติสืบไป

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1.2 เพื่อศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.1.3 เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน โดยเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนทั้งหมดในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด และการอบรมเลี้ยงดูและนำแนวคิดดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามที่มีคำถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการ

วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิด กับการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

1.3 ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิด กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ดังนี้

1.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน จำนวน 200 คน เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.00 มีอายุ 15-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.00 มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 47.50 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 69.50

1.3.2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) (SD. = .83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านตัวผู้กระทำคามผิดมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.24$) (SD. =.61) รองลงมาด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =.61) ส่วนด้านสภาพครอบครัวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ระดับ ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ด้านตัวผู้กระทำคามผิด พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$) (SD. =.61) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำคามผิด พบว่า กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) (SD. =1.09) รองลงมา คือ กระทำคามผิดเพราะการควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่ได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) (SD. =1.07) ส่วนสาเหตุกระทำคามผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำคามผิดเพราะความผิดปกติของร่างกาย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85)

ด้านครอบครัว พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.54$) (SD. =.85) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำคามผิด พบว่า กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.97$) (SD. =1.10) รองลงมา กระทำผิดเพราะประชดครอบครัวที่ไม่ให้ออกสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.90$) (SD. =1.08) ส่วนสาเหตุกระทำคามผิดที่มีน้อยที่สุด คือ กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัวบังคับให้กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจให้กระทำผิด ($\bar{X} = 1.26$) (SD. =.61)

ด้านสังคมและเศรษฐกิจ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) (SD. =1.04) เมื่อพิจารณารายสาเหตุกระทำคามผิด พบว่า กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$) (SD. =1.12) รองลงมากระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้

ในยามจำเป็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$) (SD. =1.12) ส่วนสาเหตุกระทำความผิดที่มีน้อยที่สุดคือ กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว ($\bar{X} = 1.64$) (SD. =.92)

1.3.3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) (SD. =1.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) รองลงมารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) (SD. =1.15) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในระดับ ($\bar{X} = 2.26$) (SD. =1.16)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) (SD. =1.07) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เมื่อลูกๆ ทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าวตักเตือนทุกคนไม่ยกเว้นคนใด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) (SD. =.97) รองลงมาคือ พ่อแม่ทำอาหารอร่อย ๆ ให้ลูกได้รับประทานเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) (SD. =1.01) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในระดับปานกลาง คือ เมื่อมีปัญหาต้องแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน พ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อลูกคิดไม่ออกเท่านั้น ($\bar{X} = 3.40$) (SD. =1.05)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$) (SD. =1.15) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า เวลาที่ลูกจะไปไหนต้องขออนุญาตและจะต้องบอกให้ละเอียดว่าจะไปที่ไหนกับใคร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) (SD. =1.18) รองลงมา คือ เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ลูกมาร่วมวงสนทนาด้วยทุกครั้งเพื่อไม่ให้เสียมารยาท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) (SD. =1.09) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในระดับน้อย คือ พ่อแม่จะเป็นคนเลือกว่าลูกจะเรียนอะไร โดยที่ลูกไม่มีอิสระในการเลือกเลย ($\bar{X} = 2.00$) (SD. =1.10)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.26$) (SD. =1.16) เมื่อพิจารณารูปแบบการเลี้ยงดู พบว่า ดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อย ๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่ากล่าวตักเตือนมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) (SD. =1.16) รองลงมาไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) (SD. =1.11) ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในระดับน้อย คือพ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของลูกเลย ($\bar{X} = 1.95$) (SD. =1.14)

1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 45.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำคามผิดมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนด้านสภาพครอบครัวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 38.70 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 35.90

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางลบ คิดเป็นร้อยละ 14.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัด สุราษฎร์ธานีแบบประชาธิปไตย คิดเป็นร้อยละ 24.4 ส่วนด้านตัวผู้กระทำคามผิดและด้านสังคมและเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กัน

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 40.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้านพบว่า มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37 รองลงมา เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็นร้อยละ 35 และปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำคามผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดคิดเป็นร้อยละ 30.7

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางบวก คิดเป็นร้อยละ 54.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านสภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกระทำคามผิดเด็กและเยาวชน ด้านสังคมและเศรษฐกิจกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยคิดเป็นร้อยละ 42 และ

มีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดเด็กและเยาวชน ด้านตัวผู้กระทำความคิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คิดเป็นร้อยละ 40

2. อภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวม พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านตัวผู้กระทำความคิดมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสภาพครอบครัวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ระดับสาเหตุกระทำความคิดส่วนใหญ่มาจากตัวผู้กระทำความคิด ซึ่งอาจจะกระทำความคิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐนันท์ พิทักษา (2548) เรื่อง สาเหตุการกระทำความคิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความคิดเนื่องจาก ไม่ทราบถึงผลร้ายที่จะตามมา ทำด้วยความกึกคะนอง กล่าวคือผู้เสียหายจะแจ้งความเอาเรื่อง ทำตามเพื่อนและเหยื่อมีส่วนช่วยทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความคิด เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สมหวัง คงประเสริฐ (2551) เรื่อง สาเหตุการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในภาพรวม อยู่ในระดับน้อยโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำดังนี้ 1) สาเหตุจากตัวผู้กระทำความคิด 2) สาเหตุด้านสังคม/เศรษฐกิจ 3) สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว ด้านตัวผู้กระทำความคิด กระทำความคิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์อยู่ในระดับมาก

2.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 3 รูปแบบ โดยภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก รองลงมารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ระดับ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนมีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสริมสร้างสังคม จะเห็นได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบต่าง ๆ มีผลต่อ

บุคลิกภาพและพฤติกรรม และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ที่จะนำมาปรับให้เข้ากับแต่ละสถานการณ์ที่บุคคลต้องเผชิญ ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีมากหรือน้อยนั้นก็ย่อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกณณิกา สิริพิงษ์ และ เกษฎาวัลย์ ตันริยงค์ (2551) เรื่อง การอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษาเสพติด เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 9.72 ผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันคิดเป็นร้อยละ 3.75 มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 19.00 ผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดอัตโนมัติด้านลบเท่ากับ 14.77 เช่นเดียวกับผลการวิจัยของไซมอนและโคเจอร์ Simon and Conger (2007) เรื่อง ความสัมพันธ์ของการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันระหว่างบิดากับมารดาที่มีต่อรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและผลที่มีต่อวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาและมารดาส่วนใหญ่สอดคล้องกัน และพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่จะให้ผลทางบวกต่อวัยรุ่นมากที่สุด

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวม พบว่า สาเหตุกระทำคามผิดเด็กและเยาวชนด้านตัวผู้กระทำคามผิด ด้านสภาพครอบครัว และด้านสังคมและเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางบวก กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำคามผิด อาจมาจากสาเหตุตัวผู้กระทำคามผิด สภาพครอบครัว และสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ทั้งสามสาเหตุมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครองมีผลต่อการพัฒนาการของเด็กทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เด็กจะเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีมีคุณภาพ มีทักษะต่าง ๆ ในชีวิต ที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ก็ขึ้นอยู่กับการวางรากฐานของชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจโดยมีพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐนันท์ พิทักษา (2548) เรื่อง สาเหตุการกระทำคามผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำคามผิดคือ มาตรการที่ไม่เด็ดขาด ครอบครัว โรงเรียน และสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการกระทำคามผิดของเด็กและเยาวชน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสามารถนำไปสู่นโยบายเชิงปฏิบัติดังนี้

3.1.1 จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชน คือ ด้านตัวผู้กระทำความผิด กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองควรพิจารณาและตระหนักเมื่อลูกมีปัญหา ต้องแก้ปัญหาให้ลูกก่อน อย่าปล่อยให้ลูกแก้ไขปัญหาเอง ผู้ปกครองควรมีการเอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น และให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตนเอง การตัดสินใจใด ๆ ภายในครอบครัวควรมาจากเห็นชอบของสมาชิกในครอบครัว โดยถือเอาความสุขของส่วนรวมเป็นใหญ่ ผู้ปกครองควรสนใจผลการเรียนของลูก หากลูกมีปัญหาจะได้แนะนำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการแสดงการดูแลเอาใจใส่ลูกเป็นอย่างดี ผู้ปกครองควรให้ความสนใจในพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนที่เยาวชนคบหา ไม่ควรเพิกเฉยกับพฤติกรรมภายในกลุ่มเพื่อนของเยาวชน เพราะพฤติกรรมภายในกลุ่มเพื่อนสามารถที่จะชี้นำและสนับสนุนให้เยาวชนแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมาได้

3.1.2 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีบริการสังคมสงเคราะห์ครอบครัว โดยเฉพาะในครอบครัวที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากสภาพบ้านแตกและอยากจน โดยเน้นหนักในการช่วยเหลืออาชีพ และมีบริการให้คำปรึกษาแนะแนวการแก้ปัญหาเรื่องเด็กและปัญหาในครอบครัวในด้านอื่น ๆ ส่งเสริมการจัดบริการเกี่ยวกับสวัสดิภาพของครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น การจัดบริการเรื่องโภชนาการให้แก่เด็กที่ยากจน ฟังตนเองไม่ได้ หรือมีการจัดเงินเพิ่มสำหรับผู้มีบุตรยาก เพื่อบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชน และเป็นการพัฒนาให้บุคคลหรือชุมชนสามารถดำเนินชีวิตไปในทางสร้างสรรค์ ไม่เป็นภาระแก่สังคมในที่สุด ควรขยายและปรับปรุงการศึกษาให้สูงและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาภาคบังคับตลอดทั่วราชอาณาจักร โดยรัฐบาลบริการให้เปล่า ไม่ต้องเสียค่าตอบแทน อันเป็นการป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กหรือเยาวชนก่อนพ้นวัยที่อยู่ในเกณฑ์บังคับ และเป็นการส่งเสริมเยาวชนของชาติให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงและมีมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาสาเหตุกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเชิงลึก เพื่อจะได้ทราบข้อมูลสาเหตุการกระทำความผิดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรมีการศึกษาสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาคอื่น ๆ

3.2.3 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสริมสร้างสังคมเยาวชน เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กและปลูกฝังส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ทำให้เยาวชนมีคุณภาพและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพน่าประโยชน์ให้สังคมและประเทศชาติสืบไป

3.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานด้านการดูแลเด็กและเยาวชน ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อจะได้มีแนวทางในการแก้ไขปัญหา อุปสรรค ต่าง ๆ ในการดำเนินงาน เพื่อให้การพัฒนาด้านการป้องกันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนลดน้อยลงต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัณณิกา สิทธิพงษ์ และเกษฎาวัลย์ ตันริยงค์ (2551) “การอบรมเลี้ยงดูและความคิดอัตโนมัติด้านลบของผู้ป่วยยาเสพติด ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด เชียงใหม่” กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- เกศินี เกิดอนันต์ (2552) “การศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัวที่มีผู้ปกครองคนเดียว ในกรุงเทพมหานคร” คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต การศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2549) รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะ รายปี 2549 กรุงเทพมหานคร
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (2550ก) รวม กฎ และระเบียบที่เกี่ยวกับกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร
- กุลพรรณ จันทร์แก้ว (2551) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนชาย ในคดีความผิดร้ายแรง: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 7 จังหวัดเชียงใหม่” กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เฉลิมศรี ตั้งสกุลธรรม (2545) “การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ณภัทร คุ่มตลอด (2552) “บทบาทเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุแห่งการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนของศาลจังหวัดลำปาง แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว” การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ณัฐนันท์ พิทักษา (2548) “สาเหตุการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ของเด็กและเยาวชนชาย ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต การบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ณัฐสินี อัจสมบุญณ์ (2551) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูความฉลาดทาง
อารมณ์และพฤติกรรมเสริมสร้างสังคมของนักเรียนนายสิบทหารบก” วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520) “วิธีการอบรมเลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมลักษณะของเยาวชนไทย”
วารสารจิตวิทยาคลินิก 8(3): 24 – 31
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550) การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS กรุงเทพมหานคร:
วี อินเตอร์ พริ้นท์
- บุญญาภา แจ็งลี (2545) “การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่มีผลต่อความผูกพัน
ใกล้ชิดและการเห็นคุณค่าในตนเอง และการยอมรับตนเองของนักศึกษาที่มีพฤติกรรม
เสี่ยงและไม่เสี่ยงของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประธาน วัฒนวานิชย์ (2548) “ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุม
อาชญากรรมและกระบวนการนิติธรรม” วารสารนิติศาสตร์ 9 (2): 150-155
- ประกาศน์ อวยชัย (2517) “ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2 ...พร้อมด้วยย่อข้อกฎหมาย
จากคำพิพากษาฎีกา” กรุงเทพมหานคร: สภาสงเคราะห์แห่งประเทศไทย
- พรรณพิมล หล่อตระกูล และคณะ (2548) สุขภาพจิตกับปัญหาสุขภาพจิตในวัยรุ่น เยือนสุขภาพ
8 (1): 42
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์ และคณะ (2545) “การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม
ของคนไทยกับกระบวนการทางสังคมประกิตของครอบครัวในปัจจุบันที่เอื้อต่อ
การพัฒนาประเทศ” กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัชสิรี ชมภูคำ (2552) องค์การและการจัดการ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พงษ์เชษฐ พูลขวัญ (2550) “ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด
ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
กรุงเทพมหานคร” ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรี
นครินทร์วิโรฒประสานมิตร

- แพรวดาว เกลี้ยงเกล้า (2550) “รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและระดับการตัดสินใจเชิงจริยธรรม
ในเยาวชนที่กระทำผิดในเขตภาคใต้ของประเทศไทย” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- ยศ สันตสมบัติ (2545) *พรอยด์และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์* กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วีรนุช วงศ์คงเคช (2547) “เจตคติต่อการแสวงหาความช่วยเหลือ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน” วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ (2550) *หลักการวางแผนงานและครอบครัว* กรุงเทพมหานคร:
เจริญการพิมพ์
- สมพร อมรชัชชนพคุณ (2551) “กระบวนการยุติธรรมกับการทำความผิดของเด็กและเยาวชน”
(ระบบออนไลน์) จาก http://www.powerjustice.com/article/article_07.html
(13 เมษายน 2551)
- สมหวัง คงประเสริฐ (2551) “สาเหตุการทำความผิดของเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่
จังหวัดกาฬสินธุ์” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต การปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เสริน ปุณณชิตานนท์ (2527) *“การกระทำผิดในสังคม: สังคมวิทยาอาชญากรรมและพฤติกรรม
เบี่ยงเบน”* เดอะบิสซิเนสเพรส
- สุวิทย์ จอมทรัพย์ (2541) “การกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตไทยคดีศึกษา
เน้นสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุนารี เตชะ โชควิวัฒน์ (2527) “ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู วินัยในตนเองและ
ความภาคภูมิใจในตนเอง” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สากล จริยวิทยานนท์ (2549) *“ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคม”* กรุงเทพมหานคร สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์
- Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of psychological testing* 5 th ed. New York: Harper
Collins.

Simon, L.G., and Conger, R.D. (2007) "Linking Mother-Father Differences in Parenting to a Typology of Family Parenting Styles and Adolescent Outcomes." *Journal of Family Issues* 8: 212-241.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
และเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้ เพื่อการศึกษาตามนักศึกษาระดับปริญญาโท
วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- แบบสอบถามเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” การตอบแบบสอบถามไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะเก็บเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป
- แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

พ.ต.อ.เดชเดชา เดชารชตะ

นักศึกษาระดับปริญญาโท วิชาเอกการพัฒนาครอบครัวและสังคม
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ท่านเห็นว่าตรงกับความจริงหรือ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. หญิง

2. ชาย

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 10 ปี

2. 10-14 ปี

3. 15-18 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษาศึกษา

2. มัธยมศึกษาตอนต้น

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช

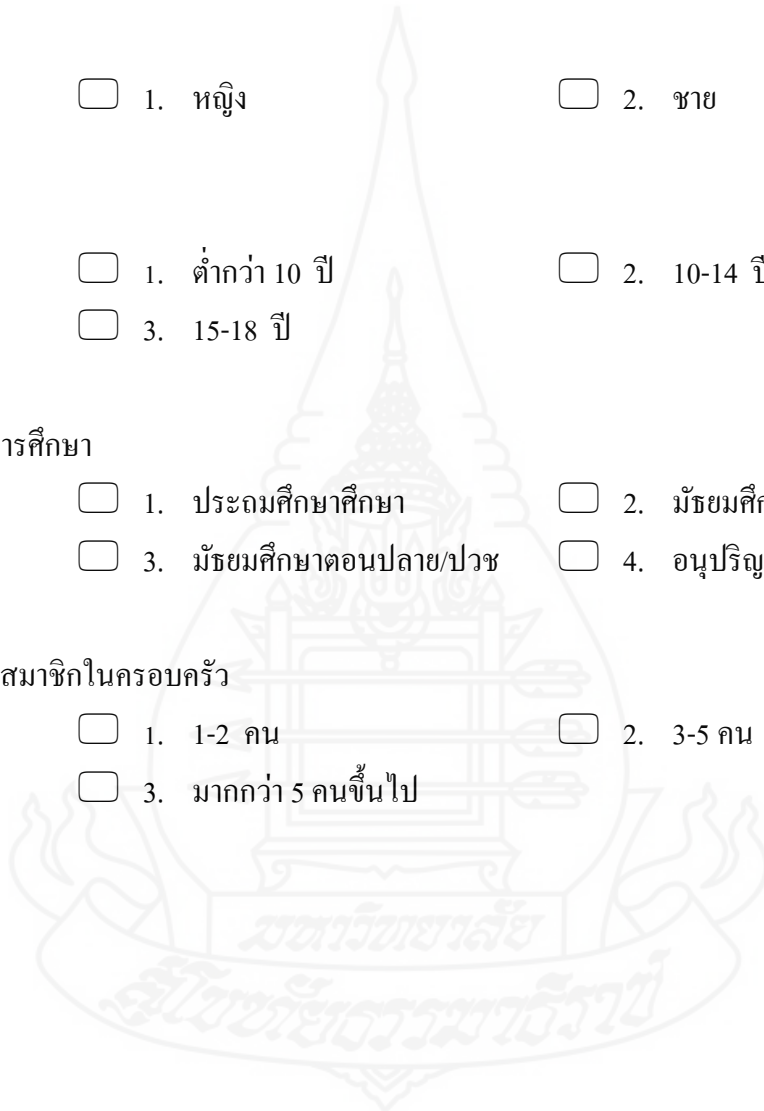
4. อนุปริญญาตรี/ปวส

4. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1. 1-2 คน

2. 3-5 คน

3. มากกว่า 5 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับกรปฏิบัติของท่าน
ให้ครบสมบูรณ์ทุกข้อ โดยกำหนดให้ 5 = มากที่สุด ไปจนถึง 1 = น้อยที่สุด

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชน	ระดับการกระทำ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านตัวผู้กระทำความผิด					
1. กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์					
2. กระทำความผิดเพราะการเรียกร้อง ความสนใจจากบุคคลรอบข้าง					
3. กระทำความผิดเพราะการเลียนแบบผู้อื่น					
4. กระทำความผิดเพราะการควบคุมอารมณ์ ตนเองไม่ได้					
5. กระทำความผิดเพราะความผิดปกติของ ร่างกาย					
6. กระทำความผิดเพราะความจำเป็นหรือ ถูกบังคับ					
7. กระทำความผิดเพราะการเห็นว่าเป็นเรื่อง ธรรมดา					
8. กระทำความผิดเพราะทำด้วยความ สนุกสนาน					
9. กระทำความผิดเพราะต้องการให้เพื่อน เห็นว่าเป็นคนกล้าหาญ					
ด้านสภาพครอบครัว					
10. กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแล เอาใจใส่					

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดเด็ก และเยาวชน	ระดับการกระทำ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสภาพครอบครัว					
11. กระทำผิดเพราะประชดครอบครัว ที่ไม่ให้ออกาส					
12. กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัว บังคับให้กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจ ให้กระทำผิด					
13. กระทำผิดเพราะเลียนแบบคน ในครอบครัว					
14. กระทำผิดเพราะครอบครัวแตกแยก ไม่มีใครสนใจ					
15. กระทำผิดเพราะครอบครัวตามใจ ไม่มีใครคอยปรามเมื่อกระทำความผิด					
16. กระทำผิดเพราะบิดามารดาไม่มีอาชีพ เป็นหลักเป็นฐาน					
17. กระทำผิดเพราะบิดา มารดาป่วยต้องการ เงินมารักษา					
18. กระทำผิดเพราะเบื่อคนในครอบครัว อยากออกไปให้พ้น					
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ					
19. กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาเที่ยวเตร่					
20. กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือ ครอบครัว					
21. กระทำผิดเพราะการพนัน อบายมุข และ ยาเสพติด					
22. กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ					

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความผิดเด็ก และเยาวชน	ระดับการกระทำ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสังคมและเศรษฐกิจ					
23. กระทำผิดเพราะค่านิยมทางวัตถุมีมาก ต้องการใช้เงินฟุ่มเฟือย					
24. กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ ในยามจำเป็น					
25. กระทำผิดเพราะคนรอบข้างกระทำ ความผิดแล้วไม่ได้รับการลงโทษ					
26. กระทำผิดเพราะไม่ได้รับการยอมรับ จากสังคม					
27. กระทำผิดเพราะเกิดการแก่งแย่งชิงดี ชิงเด่นกันในสังคม					

ตอนที่ 3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับกรปฏิบัติของท่าน
ให้ครบสมบูรณ์ทุกข้อ โดยกำหนดให้ 5 = มากที่สุด ไปจนถึง 1 = น้อยที่สุด

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย					
1. เวลาท่านทะเลาะกับพี่น้องๆ พ่อแม่ จะตัดสินตามความถูกต้องโดยไม่ลำเอียง					
2. พ่อแม่พูดคุยกับท่านอย่างสนุกสนาน					
3. พ่อแม่จัดข้าวของเครื่องใช้หรือเสื้อผ้า ให้ท่านอย่างเพียงพอ					
4. พ่อแม่จะรอเมื่อท่านกลับบ้านค่ำและ สอบถามถึงสาเหตุพร้อมทั้งตักเตือน ไม่让您ทำเช่นนั้นอีก					
5. พ่อแม่ซื้อของให้ลูก ๆ เท่ากันทุกคน					
6. พ่อแม่ทำอาหารอร่อย ๆ ให้ท่านได้ รับประทานเสมอ					
7. ท่านได้รับอนุญาตให้ไปที่วนอกบ้าน ได้ตามสมควร					
8. เมื่อลูก ๆ ทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าว ตักเตือนทุกคน ไม่ยกเว้น คนใด					
9. ในวันหยุด ท่านได้รับอนุญาตให้ทำอะไร ต่าง ๆ ที่ท่านต้องการ					
10. พ่อแม่ให้อิสระในการเลือกวิชาเรียน ที่ท่านต้องการได้					

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11. พ่อแม่จะรับฟังท่านและไม่โกรธ เมื่อท่านชี้แจงเหตุผลที่ทำ					
12. พ่อแม่จะเป็นผู้ที่ท่านปรึกษาได้ เมื่อมีปัญหา เช่น ปัญหาเรื่องเพื่อน ปัญหาเรื่องเรียน					
13. เมื่อท่านเสนอความคิดเห็น พ่อแม่ จะรับฟัง					
14. เวลาที่พ่อแม่จะพาท่านไปเที่ยวนอกบ้าน พ่อแม่จะถามก่อนว่าท่านอยากจะไปเที่ยว ไหน					
15. เมื่อท่านทำความผิด พ่อแม่จะให้โอกาส ท่านชี้แจงถึงเหตุผล					
16. พ่อแม่จะถามถึงเหตุผล เมื่อท่านไม่ทำ สิ่งที่ท่านต้องการ					
17. พ่อแม่จะถามถึงความคิดเห็นของท่าน ในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเลือกซื้ออาหาร การเลือกซื้อของ					
18. ท่านมีโอกาสคบเพื่อนทั้งชายและหญิงได้ โดยพ่อแม่ไม่ห้าม					
19. เมื่อท่านมีปัญหาท่านต้องแก้ปัญหาด้วย ตนเองก่อน พ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อท่านคิด ไม่ออกเท่านั้น					
20. พ่อแม่จะปลอบและให้กำลังใจ เมื่อท่าน ผิดหวัง					

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด					
21. เวลาที่ท่านจะไปไหน ท่านต้องขอ อนุญาตและจะต้องบอกให้ละเอียด ว่าจะไปที่ไหนกับใคร					
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด					
22. เมื่อเลิกเรียนท่านต้องกลับบ้านตรงเวลา ทุกครั้ง					
23. ท่านถูกพ่อแม่เคี่ยวเข็ญให้ทำการบ้าน และบังคับให้อ่านหนังสือตลอดเวลา					
24. ถ้าท่านขอเงินเพื่อซื้อของ ท่านต้องชี้แจง ถึงค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด					
25. ถ้าพ่อแม่เห็นว่าท่านใส่เสื้อผ้าที่ไม่ เหมาะสม ท่านจะต้องไปเปลี่ยนทันที					
26. พ่อแม่จะเป็นผู้กำหนดเวลาสำหรับดู โทรทัศน์ไว้ให้ท่าน					
27. ท่านไม่ค่อยได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวกับ เพื่อน ๆ					
28. ท่านต้องขออนุญาตจากพ่อแม่เวลาที่ท่าน จะใช้ของในบ้าน					
29. วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ ท่านไปเที่ยวนอกบ้าน					
30. เวลาที่พ่อแม่ไม่อยู่บ้าน ท่านจะรู้สึกสบาย ใจและสามารถทำอะไรได้อย่างสะดวก					
31. พ่อแม่จะเป็นคนเลือกว่าท่านจะเรียน อะไร โดยที่ท่านไม่มีอิสระในการเลือก เลย					

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
32. ถ้าพ่อแม่ไม่ชอบเพื่อนของท่านคนไหน ท่านจะถูกสั่งให้เลิกคบทันที					
33. พ่อแม่ต้องการให้ท่านทำตามคำสั่งที่ท่าน ต้องการ					
34. ท่านจะถูกดูและลงโทษทันทีที่ ทำผิด					
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด					
35. เมื่อท่านชี้แจงเหตุผลให้ฟัง พ่อแม่มัก ชอบพูดว่าท่านได้เถียง					
36. เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ ท่านมาร่วมวงสนทนาด้วยทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เสียมารยาท					
37. ถ้าท่านสอบตกพ่อแม่จะตำหนิหรือ ลงโทษท่านอย่างหนัก					
38. เมื่อท่านเศร้าใจหรือผิดหวังพ่อแม่ ไม่ปลอบใจท่าน					
39. เมื่อมีปัญหาที่โรงเรียน ท่านไม่กล้าเล่า ให้พ่อแม่ฟัง					
40. พ่อแม่เป็นคนเลือกเสื้อผ้า สิ่งของ เครื่องใช้ส่วนตัวของท่านให้ท่านเอง					
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย					
41. พ่อแม่ไม่ค่อยสนใจสุขภาพของท่าน					
42. ในบางครั้งที่ท่านพูดไม่เพราะหรือ ประพฤติดนไม่ถูกต้องพ่อแม่ไม่เคย ตักเตือนท่าน					
43. ไม่ว่าท่านจะขออะไร พ่อแม่มักจะละเลย					

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
44. เวลาที่ท่านมีเรื่องไม่สบายใจ พ่อแม่ ไม่ค่อยให้ความสนใจหรือไต่ถาม					
45. พ่อแม่ไม่เคยสนใจที่จะว่ากล่าวตักเตือน เรื่องการคบเพื่อนของท่าน					
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย					
46. ท่านไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อน					
47. ท่านมักใส่เสื้อผ้าที่ไม่สะอาดเรียบร้อยไป โรงเรียน					
48. เวลาท่านไม่สบาย ท่านต้องหายมากิน เอง					
49. เมื่อท่านมีปัญหา พ่อแม่จะปล่อยให้ท่าน แก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยไม่เคยสอบถาม หรือให้คำแนะนำ					
50. เมื่อท่านทำความดี พ่อแม่ไม่เคยยกย่อง ชมเชยท่าน					
51. พ่อแม่ไม่เคยเอาใจใส่การกินการนอน ของท่าน					
52. หลังเลิกเรียนเมื่อกลับถึงบ้าน พ่อแม่ ไม่เคยสนใจถามเรื่องราวที่โรงเรียน กับท่านเลย					
53. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ท่าน แม้กระทั่งเวลา ที่ท่านมีปัญหาจะปรึกษาหรือพูดคุยด้วย					
54. พ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของท่าน เลย					
55. เวลาที่ท่านอยู่บ้าน ท่านไม่ค่อยมีความสุข					

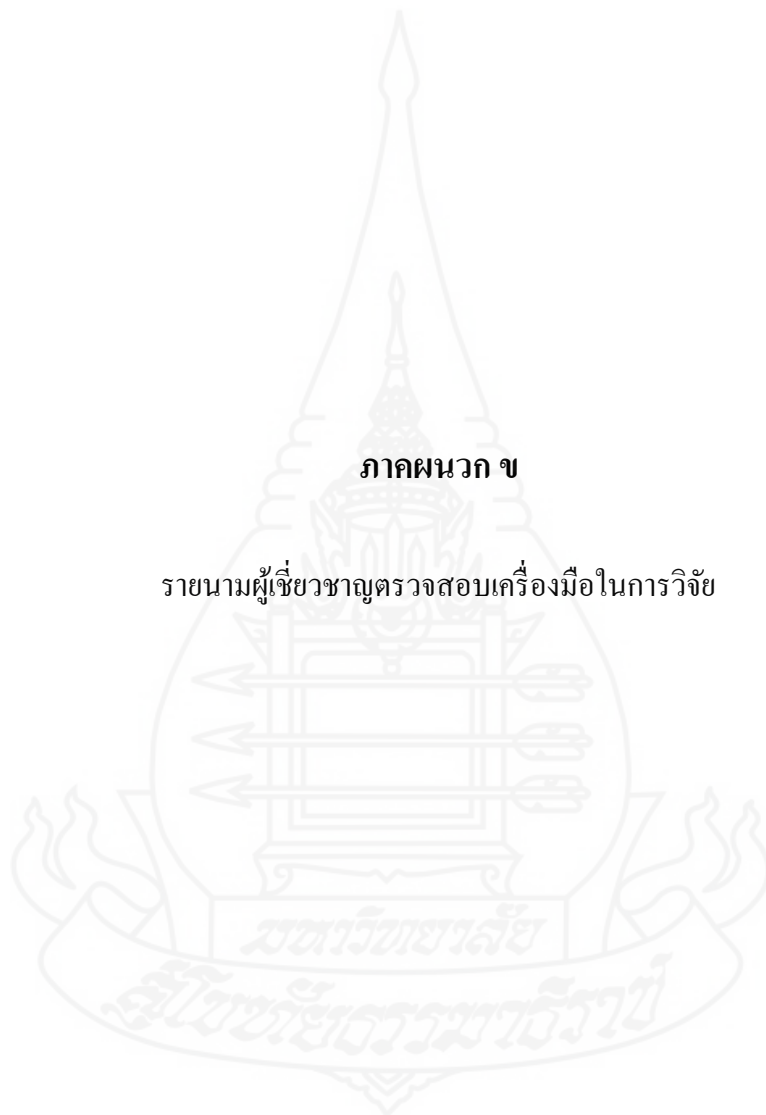
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชน ในสถานพินิจ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
56. ท่านมักถูกทอดทิ้งให้เฝ้าบ้านคนเดียว เวลาที่พ่อแม่ไปธุระนอกบ้าน					
57. ไม่ว่าท่านจะแต่งตัวอย่างไรพ่อแม่ ก็ไม่เคยสนใจ					
58. เมื่อท่านเล่นอยู่ใกล้ๆ พ่อแม่มักจะรำคาญ และมักไล่ให้ไปที่อื่นไกล ๆ อยู่บ่อย ๆ					
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย					
59. ท่านดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อย ๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่า					
60. พ่อแม่รักพี่ ๆ น้อง ๆ มากกว่าท่าน					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ชื่อ พันตำรวจโท สิงห์ ปานะชา
ตำแหน่ง รองอัยการจังหวัดราชบุรี
สถานที่ทำงาน สำนักงานอัยการจังหวัดราชบุรี
2. ชื่อ นางสาวทรงพิลาส วงศ์ใหญ่
ตำแหน่ง นักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ
สถานที่ทำงาน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพะเยา
3. ชื่อ นายมนตรี จิตรวิวัฒน์
ตำแหน่ง ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๕
สถานที่ทำงาน สำนักงานผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๕ จังหวัดเชียงใหม่
4. ชื่อ นายมนัส ธรรมนิมิต
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพะเยา
สถานที่ทำงาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดพะเยา
5. ชื่อ นายเชษฐกฤต วรจันทร์
ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายแผน ชำนาญการพิเศษ กรมพินิจ
สถานที่ทำงาน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ค

หนังสือขอผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0522.21/ ๑ ๕๑๙

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๓ พฤษภาคม 2556

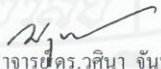
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์พัชรภรณ์ กวากานนท์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย พ.ต.อ.เดชเดชา เดชารชตะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอก
การพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับ
การอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกระทำความคิดกับรูปแบบการ
อบรมเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้
เครื่องมือที่ จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและ
กระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
เนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วสินา จันทร์ศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ที่ ศธ 0522.21/๑๕๑๙

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

3 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์เชษฐภักดิ์ วรจันทร์
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย พ.ต.อ.เดชเดชา เดชารชตะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิชาเอก
การพัฒนาครอบครัวและสังคม สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับ
การอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกระทำความผิดกับรูปแบบการ
อบรมเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาพร้อมนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวม
ข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้
เครื่องมือที่ จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและ
กระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
เนื้อหา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของ
นักศึกษานี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วศินา จันทร์ศิริ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์

โทร. 0-2503-3573

โทรสาร 0-2503-3639

ภาคผนวก ง

ตารางสรุปค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่าความเที่ยงตรง
	ด้านตัวผู้กระทำคามผิด	
1	กระทำผิดเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์	0.8
2	กระทำคามผิดเพราะการเรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้าง	0.8
3	กระทำคามผิดเพราะการเลียนแบบผู้อื่น	1.0
4	กระทำคามผิดเพราะการควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้	1.0
5	กระทำคามผิดเพราะความผิดปกติของร่างกาย	1.0
6	กระทำคามผิดเพราะความจำเป็นหรือถูกบังคับ	1.0
7	กระทำคามผิดเพราะการเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดา	1.0
8	กระทำคามผิดเพราะทำด้วยความสนุกสนาน	0.8
9	กระทำคามผิดเพราะต้องการให้เพื่อนเห็นว่าเป็นคนกล้าหาญ	1.0
	ด้านสภาพครอบครัว	1.0
10	กระทำผิดเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่	1.0
11	กระทำผิดเพราะประชดครอบครัวที่ไม่ให้โอกาส	0.8
12	กระทำผิดเพราะถูกสมาชิกในครอบครัวบังคับให้กระทำผิดหรือรู้เห็นเป็นใจให้กระทำผิด	1.0
13	กระทำผิดเพราะเลียนแบบคนในครอบครัว	1.0
14	กระทำผิดเพราะครอบครัวแตกแยกไม่มีใครสนใจ	1.0
15	กระทำผิดเพราะครอบครัวตามใจไม่มีใครคอยปรามเมื่อกระทำคามผิด	1.0
16	กระทำผิดเพราะบิดามารดาไม่มีอาชีพเป็นหลักเป็นฐาน	1.0
17	กระทำผิดเพราะบิดา มารดาป่วยต้องการเงินรักษา	1.0
18	กระทำผิดเพราะเบื่อคนในครอบครัวอยากออกไปให้พ้น	1.0
	ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	1.0
19	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาเที่ยวเตร่	1.0

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่าความเที่ยงตรง
	ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	
20	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาจุนเจือครอบครัว	1.0
21	กระทำผิดเพราะการพนัน อบายมุข และยาเสพติด	1.0
22	กระทำผิดเพราะทำตามเพื่อน เพื่อนชักนำ	1.0
23	กระทำผิดเพราะค่านิยมทางวัตถุมิมาก ต้องการใช้เงินฟุ่มเฟือย	1.0
24	กระทำผิดเพราะต้องการเงินมาใช้ในยามจำเป็น	1.0
25	กระทำผิดเพราะคนรอบข้างกระทำคามผิดแล้วไม่ได้รับการลงโทษ	1.0
26	กระทำผิดเพราะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม	1.0
27	กระทำผิดเพราะเกิดการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันในสังคม	1.0

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำ ความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่าความเที่ยงตรง
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	
1	เวลาท่านทะเลาะกับพี่ๆน้องๆ พ่อแม่จะตัดสินตามความถูกต้องโดยไม่ลำเอียง	1.0
2	พ่อแม่พูดคุยกับท่านอย่างสนุกสนาน	1.0
3	พ่อแม่จัดข้าวของเครื่องใช้หรือเสื้อผ้าให้ท่านอย่างเพียงพอ	1.0
4	พ่อแม่จะรอเมื่อท่านกลับบ้านค่ำและสอบถามถึงสาเหตุพร้อมทั้งตักเตือนไม่让您ทำเช่นนั้นอีก	1.0
5	พ่อแม่ซื้อของให้ลูกๆ เท่ากันทุกคน	1.0
6	พ่อแม่ทำอาหารอร่อย ๆ ให้ท่านได้รับประทานเสมอ	1.0
7	ท่านได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวนอกบ้านได้ตามสมควร	1.0
8	เมื่อลูกๆ ทำความผิดพ่อแม่จะว่ากล่าวตักเตือนทุกคน ไม่ยกเว้น คนใด	1.0
9	ในวันหยุด ท่านได้รับอนุญาตให้ทำอะไรต่าง ๆ ที่ท่านต้องการ	1.0
10	พ่อแม่ให้อิสระในการเลือกวิชาเรียนที่ท่านต้องการได้	1.0
11	พ่อแม่จะรับฟังท่านและไม่โกรธเมื่อท่านชี้แจงเหตุผลที่ทำ	1.0
12	พ่อแม่จะเป็นผู้ที่ท่านปรึกษาได้เมื่อมีปัญหา เช่น ปัญหาเรื่องเพื่อน ปัญหาเรื่องเรียน	1.0
13	เมื่อท่านเสนอความคิดเห็น พ่อแม่จะรับฟัง	1.0
14	เวลาที่พ่อแม่จะพาท่านไปเที่ยวนอกบ้านพ่อแม่จะถามก่อนว่าท่านอยากจะไปเที่ยวไหน	1.0
15	เมื่อท่านทำความผิด พ่อแม่จะให้โอกาสท่านชี้แจงถึงเหตุผล	1.0
16	พ่อแม่จะถามถึงเหตุผล เมื่อท่านไม่ทำสิ่งที่ท่านต้องการ	1.0
17	พ่อแม่จะถามถึงความคิดเห็นของท่านในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเลือกซื้ออาหาร การเลือกซื้อของ	0.8

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำคามผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่าความเที่ยงตรง
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	
18	ท่านมีโอกาสคบเพื่อนทั้งชายและหญิงได้โดยพ่อแม่ไม่ห้าม	1.0
19	เมื่อท่านมีปัญหาท่านต้องแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อน พ่อแม่จะช่วยคิดเมื่อท่านคิดไม่ออกเท่านั้น	1.0
20	พ่อแม่จะปลอบและให้กำลังใจ เมื่อท่านผิดหวัง	1.0
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	
21	เวลาที่ท่านจะไปไหน ท่านต้องขออนุญาตและจะต้องบอกให้ละเอียดว่าจะไปที่ไหนกับใคร	1.0
22	เมื่อเลิกเรียนท่านต้องกลับบ้านตรงเวลาทุกครั้ง	1.0
23	ท่านถูกพ่อแม่เคี่ยวเข็ญให้ทำการบ้านและบังคับให้อ่านหนังสือตลอดเวลา	0.8
24	ถ้าท่านขอเงินเพื่อซื้อของ ท่านต้องชี้แจงถึงค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด	1.0
25	ถ้าพ่อแม่เห็นว่าท่านใส่เสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม ท่านจะต้องไปเปลี่ยนทันที	1.0
26	พ่อแม่จะเป็นผู้กำหนดเวลาสำหรับดูโทรทัศน์ไว้ให้ท่าน	1.0
27	ท่านไม่ค่อยได้รับอนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อนๆ	1.0
28	ท่านต้องขออนุญาตจากพ่อแม่เวลาที่ท่านจะใช้ของในบ้าน	1.0
29	วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ท่านไปเที่ยวนอกบ้าน	0.8
30	เวลาที่พ่อแม่ไม่อยู่บ้าน ท่านจะรู้สึกสบายใจและสามารถทำอะไรได้อย่างสะดวก	1.0
31	พ่อแม่จะเป็นคนเลือกว่าท่านจะเรียนอะไร โดยที่ท่านไม่มีอิสระในการเลือกเลย	1.0
32	ถ้าพ่อแม่ไม่ชอบเพื่อนของท่านคนไหน ท่านจะถูกสั่งให้เลิกคบทันที	1.0
33	พ่อแม่ต้องการให้ท่านทำตามคำสั่งที่ท่านต้องการ	1.0
34	ท่านจะถูกดูและลงโทษทันทีที่ทำความผิด	1.0

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความคิดกับรูปแบบการ อบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่า ความเที่ยงตรง
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	1.0
35	เมื่อท่านชี้แจงเหตุผลให้ฟัง พ่อแม่มักขอบพุดว่าท่านได้เถียง	1.0
36	เมื่อมีญาติมาเยี่ยมบ้าน พ่อแม่จะเรียกให้ท่านมาร่วมวงสนทนาด้วย ทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เสียมารยาท	1.0
37	ถ้าท่านสอบตกพ่อแม่จะตำหนิหรือลงโทษท่านอย่างหนัก	1.0
38	เมื่อท่านเศร้าใจหรือผิดหวังพ่อแม่ไม่ปลอบใจท่าน	1.0
39	เมื่อมีปัญหาที่โรงเรียน ท่านไม่กล้าเล่าให้พ่อแม่ฟัง	1.0
40	พ่อแม่เป็นคนเลือกเสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวของท่านให้ท่านเอง	0.8
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	
41	พ่อแม่ไม่ค่อยสนใจสุขภาพของท่าน	1.0
42	ในบางครั้งที่ท่านพูดไม่เพราะหรือประพุดติดนไม่ถูกต้องพ่อแม่ไม่เคย ตักเตือนท่าน	0.8
43	ไม่ว่าท่านจะขออะไร พ่อแม่มักจะละเลย	1.0
44	เวลาที่ท่านมีเรื่องไม่สบายใจ พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจหรือไต่ถาม	1.0
45	พ่อแม่ไม่เคยสนใจที่จะว่ากล่าวตักเตือนเรื่องการคบเพื่อนของท่าน	1.0
46	ท่านไปเที่ยวกับเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่ก่อน	1.0
47	ท่านมักใส่เสื้อผ้าที่ไม่สะอาดเรียบร้อยไปโรงเรียน	1.0
48	เวลาท่านไม่สบาย ท่านต้องหายามากินเอง	1.0
49	เมื่อท่านมีปัญหา พ่อแม่จะปล่อยให้ท่านแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยไม่เคยสอบถามหรือให้คำแนะนำ	1.0
50	เมื่อท่านทำความดี พ่อแม่ไม่เคยยกย่องชมเชยท่าน	1.0
51	พ่อแม่ไม่เคยเอาใจใส่การกินการนอนของท่าน	1.0
52	หลังเลิกเรียนเมื่อกลับถึงบ้าน พ่อแม่ไม่เคยสนใจถามเรื่องราวที่โรงเรียน กับท่านเลย	0.8

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นสาเหตุกระทำความผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี	ค่าความเที่ยงตรง
	รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	
53	พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ท่าน แม้กระทั่งเวลาที่ท่านมีปัญหาจะปรึกษาหรือพูดคุยด้วย	0.8
54	พ่อแม่ไม่เคยสนใจผลการเรียนของท่านเลย	1.0
55	เวลาที่ท่านอยู่บ้าน ท่านไม่ค่อยมีความสุข	1.0
56	ท่านมักถูกทอดทิ้งให้เฝ้าบ้านคนเดียวเวลาที่พ่อแม่ไปธุระนอกบ้าน	1.0
57	ไม่ว่าท่านจะแต่งตัวอย่างไรพ่อแม่ก็ไม่เคยสนใจ	1.0
58	เมื่อท่านเล่นอยู่ใกล้ ๆ พ่อแม่มักจะรำคาญและมักไล่ให้ไปที่อื่นไกล ๆ อยู่บ่อย ๆ	0.8
59	ท่านดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุจนดึกบ่อย ๆ โดยพ่อแม่ไม่ว่า	1.0
60	พ่อแม่รักพี่ ๆ น้อง ๆ มากกว่าท่าน	1.0

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	A1	2.8667	1.1366	30.0
2.	A2	2.0667	1.1725	30.0
3.	A3	2.2667	0.7849	30.0
4.	A4	2.6000	1.1017	30.0
5.	A5	1.5667	1.0400	30.0
6.	A6	1.9000	1.1552	30.0
7.	A7	1.9667	0.9643	30.0
8.	A8	2.4667	1.1366	30.0
9.	A9	2.2333	0.9714	30.0
10.	B10	2.0000	1.1142	30.0
11.	B11	1.8333	1.0199	30.0
12.	B12	1.2000	0.4842	30.0
13.	B13	1.2667	0.5833	30.0
14.	B14	1.5000	0.9377	30.0
15.	B15	2.0667	1.2299	30.0
16.	B16	1.3333	0.7581	30.0
17.	B17	1.2667	0.6397	30.0
18.	B18	1.4000	0.7701	30.0
19.	C19	1.7667	1.0063	30.0
20.	C20	1.8000	1.1265	30.0
21.	C21	1.5000	0.8200	30.0
22.	C22	2.5000	0.9738	30.0
23.	C23	1.9667	0.9994	30.0
24.	C24	2.2333	1.2229	30.0
25.	C25	2.1667	1.2058	30.0
26.	C26	1.8667	0.9371	30.0
27.	C27	1.8000	1.2149	30.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0 N of Items = 27

Alpha = .9182

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	D1	3.5000	1.4081	30.0
2.	D2	3.4000	1.3544	30.0
3.	D3	3.3333	1.3218	30.0
4.	D4	3.6333	1.3515	30.0
5.	D5	3.7667	1.2780	30.0
6.	D6	3.9667	1.3257	30.0
7.	D7	3.3000	1.0222	30.0
8.	D8	4.0000	1.0828	30.0
9.	D9	3.5667	1.0726	30.0
10.	D10	4.0333	0.9643	30.0
11.	D11	3.6333	1.1885	30.0
12.	D12	3.7333	1.1427	30.0
13.	D13	3.6000	1.1326	30.0
14.	D14	3.5333	1.1958	30.0
15.	D15	3.7333	1.0807	30.0
16.	D16	3.4000	1.0700	30.0
17.	D17	3.3667	1.0662	30.0
18.	D18	3.6333	1.1290	30.0
19.	D19	3.1667	1.0199	30.0
20.	D20	3.7333	1.3880	30.0
21.	E21	3.0667	1.3880	30.0
22.	E22	2.8333	1.0854	30.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
23.	E23	2.4667	0.9371	30.0
24.	E24	2.9667	1.1592	30.0
25.	E25	2.6000	1.3025	30.0
26.	E26	1.6667	0.6065	30.0
27.	E27	1.9667	0.9994	30.0
28.	E28	1.7333	1.0807	30.0
29.	E29	1.7000	.9879	30.0
30.	E30	2.0667	1.1725	30.0
31.	E31	1.7000	0.7944	30.0
32.	E32	2.1000	1.1847	30.0
33.	E33	2.1667	1.2058	30.0
34.	E34	2.3333	1.1842	30.0
35.	E35	2.5000	0.9738	30.0
36.	E36	2.6333	1.1290	30.0
37.	E37	1.8000	0.8469	30.0
38.	E38	2.5333	1.3830	30.0
39.	E39	2.2000	1.0635	30.0
40.	E40	2.5333	1.4559	30.0
41.	F41	1.9667	1.2452	30.0
42.	F42	2.4333	1.1651	30.0
43.	F43	1.8000	0.7144	30.0
44.	F44	1.9000	0.9595	30.0
45.	F45	2.3667	0.9994	30.0
46.	F46	3.0000	1.1744	30.0
47.	F47	1.8000	1.1265	30.0
48.	F48	2.2667	1.2576	30.0
49.	F49	1.8000	1.1567	30.0
50.	F50	2.0333	1.0334	30.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
51.	F51	1.7333	1.1427	30.0
52.	F52	1.9667	1.1885	30.0
53.	F53	1.9000	1.2690	30.0
54.	F54	1.9667	1.1592	30.0
55.	F55	1.8333	1.1472	30.0
56.	F56	1.9333	1.1725	30.0
57.	F57	2.0000	1.1447	30.0
58.	F58	1.9667	1.0662	30.0
59.	F59	3.1333	1.2521	30.0
60.	F60	2.2333	1.2507	30.0

Reliability Coefficients

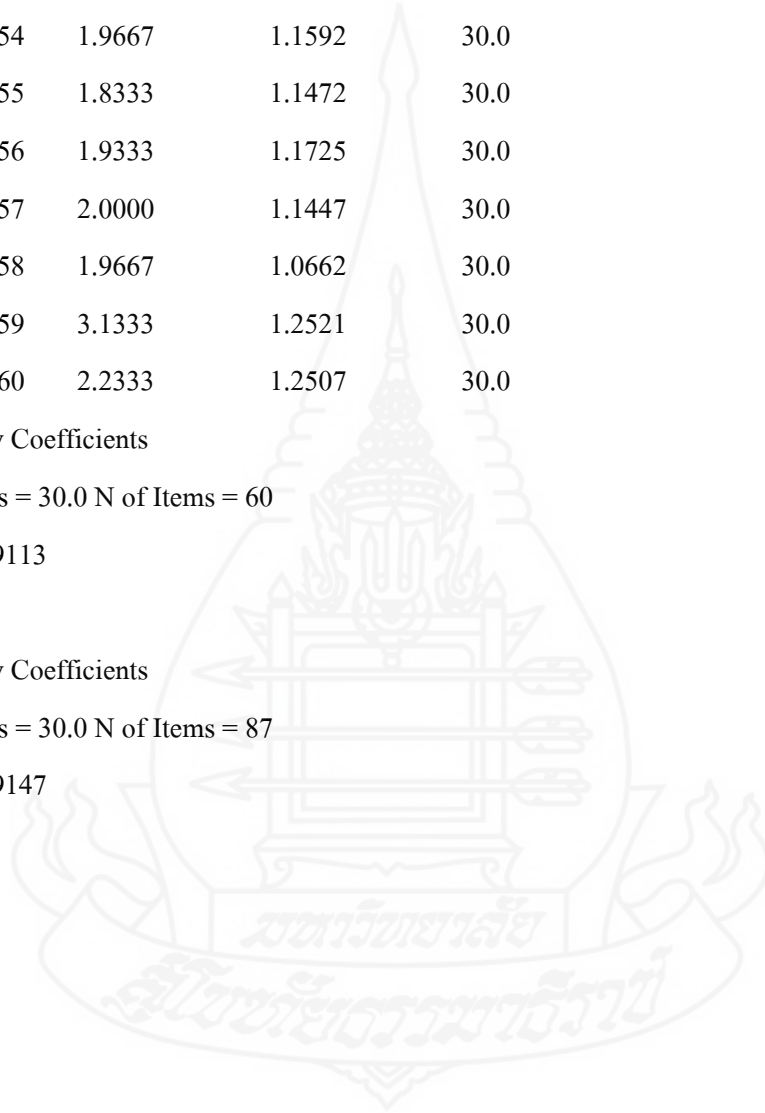
N of Cases = 30.0 N of Items = 60

Alpha = .9113

Reliability Coefficients

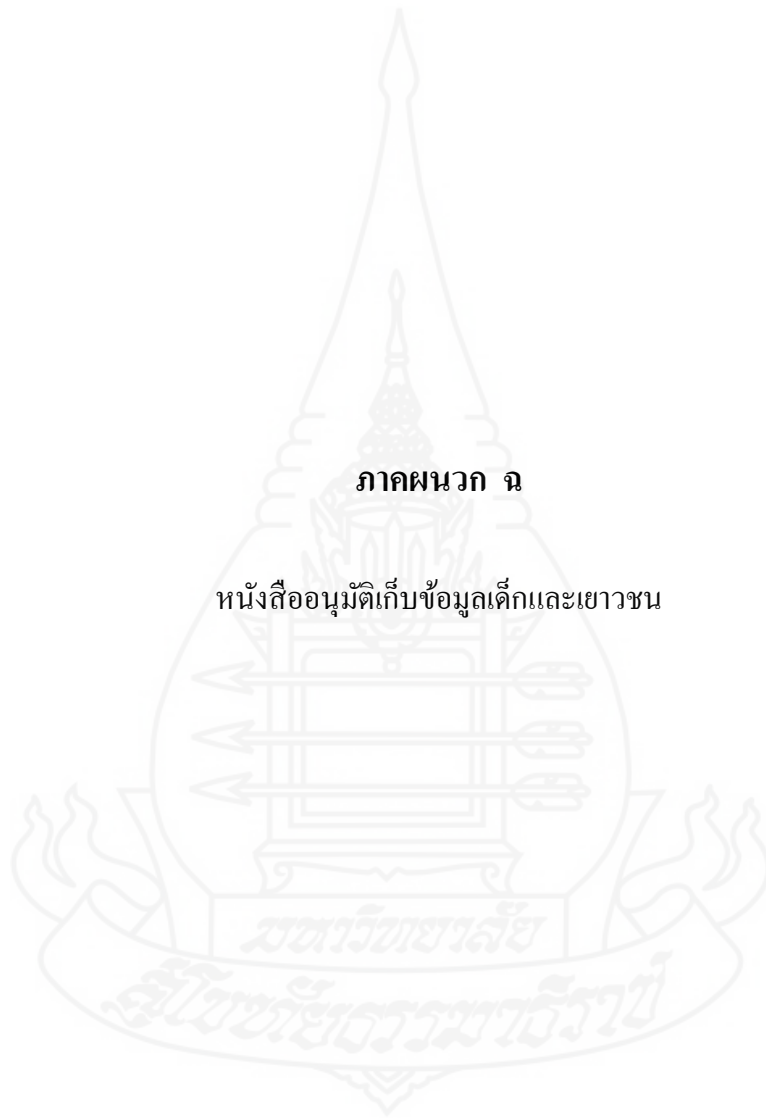
N of Cases = 30.0 N of Items = 87

Alpha = .9147

ภาคผนวก ฉ

หนังสืออนุมัติเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมฯ โทร. ๐ ๒๑๔๓ ๙๖๘๗
ที่ ยธ ๐๖๐๙๗/ ๐๒๖๗ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง อนุญาตให้เข้าเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ด้วยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้อนุมัติให้ พ.ต.อ.เดชเดชา เดชารชตะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการกระทำผิดกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี” จึงขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับเด็กและเยาวชนในหน่วยงานของท่าน รายละเอียดตามเอกสารที่แนบ

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้พิจารณาแบบสอบถาม รวมทั้งได้ให้คำแนะนำ และให้รับทราบข้อปฏิบัติในการเข้าเก็บข้อมูลแล้ว จึงอนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูลได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะประสานกับหน่วยงานในเรื่องวันและเวลาที่เข้าเก็บข้อมูลอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายสุวิทย์ วัฒนศิริ)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	พันตำรวจเอกเดชเดชา เดชารชตะ
วัน เดือน ปีเกิด	3 กันยายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
สถานที่ทำงาน	สถานีตำรวจภูธรสองแคว อำเภอสองแคว จังหวัดน่าน
ตำแหน่ง	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรสองแคว จังหวัดน่าน

